

RITUAL DEL MATRIMONI

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. N. CD 1068/89

DECRETUM

Ritus celebrandi Matrimonium, qui olim in Rituali Romano inveniebatur, ex decreto Concilii Vaticani II instauratus est anno 1969 per promulgationem a Sacra Rituum Congregatione factam *Ordinis celebrandi Matrimonium*.

In hac editione typica altera idem Ordo exhibetur ditior in Prænotandis, ritibus ac precibus, variationibus nonnullis introductis, ad normam Codicis Iuris Canonici anno 1983 promulgati.

Congregatio de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, de speciali mandato Summi Pontificis IOANNIS PAULI II, novam hanc editionem eiusdem Ordinis publici iuris facit. Ordo vero in editione typica altera et lingua latina exaratus, statim ac prodierit, vigere incipiet; linguis autem vernaculis, cum translationes ab Apostolica Sede sint confirmatæ, a die quem Conferentiæ Episcoporum statuerint.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum, die 19 Martii 1990, in sollemnitate S. Ioseph.

EDUARDUS Card. MARTÍNEZ
Præfectus

✠ Ludovicus Kada
Archiep. tit. Thibicensis
a Secretis

SACRA CONGREGATIO RITUUM

Prot. N. R. 23/969

DECRETUM

Ordo celebrandi Matrimonium ad normam decretorum Constitutionis de sacra Liturgia recognitus, quo ditior fieret, et clarius gratiam sacramenti significaret atque munera coniugum inculcaret, a Consilio ad exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia est apparatus. Summus autem Pontifex PAULUS VI eundem ritum Auctoritate Sua Apostolica approbavit et evulgari iussit. Quapropter hæc Sacra Rituum Congregatio, de speciali mandato Summi Pontificis, illum promulgat, statuens ut a die 1 iulii 1969 adhibeatur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus S. Congregationis Rituus, die 19 Martii 1969, in sollemnitate S. Ioseph, Sponsi B.M.V.

BENNO Card. GUT
Præfectus S. Congr. Rituum
et «Consilii» Præses

✠ Ferdinandus Antonelli
Archiep. tit. Idicensis
S.C.R. a Secretis

**ORIENTACIONS
DOCTRINALS
I PASTORALS**

INTRODUCCIÓ GENERAL

(*Prænotanda*)

I. IMPORTÀNCIA I DIGNITAT DEL MATRIMONI

1. L'aliança matrimonial, per la qual l'home i la dona s'unixen entre si per a tota la vida,¹ rep la seua força i vigor de la creació; però, a més, per als fidels cristians, s'eleva a una dignitat més alta, ja que es troba entre els sagraments de la nova aliança.
2. El matrimoni queda establert per l'aliança conjugal o consentiment irrevocable dels cònjuges, amb el qual l'un i l'altre es donen i es reben mútuament i lliurement. Tant la mateixa unió singular de l'home i de la dona com el bé dels fills exigixen i demanen la plena fidelitat dels cònjuges, i també la unitat indissoluble del vincle.²
3. Per la seua naturalesa, la mateixa institució del matrimoni i l'amor conjugal s'ordenen a la procreació i a l'educació de la prole, i amb estes es coronen i arriben al seu cim,³ ja que els fills són en realitat el do més excel·lent del matrimoni i contribuïxen en gran manera al bé dels mateixos pares.
4. L'íntima comunitat de vida i d'amor, per la qual els cònjuges «ja no en són dos, sinó una sola carn»,⁴ ha sigut fundada per Déu Creador, proveïda de lleis pròpies, i enriquida amb l'única benedicció que no fou abolida per la pena del pecat original.⁵ Per tant, este sagrat vincle no depén de l'arbitri humà, sinó de l'autor del matrimoni, que el volgué dotat d'uns béns i fins peculiars.⁶
5. Crist, el Senyor, quan va fer una nova creació i ho va renovar tot,⁷ volgué restituir el matrimoni a la forma i la santedat originals, de tal manera que allò que Déu ha unit no ho separe l'home,⁸ i, a més, va elevar este indissoluble pacte conjugal a la dignitat de

¹ Cf. *Codi de Dret Canònic*, can. 1055, § 1.

² Cf. Concili Vaticà II, Constitució pastoral *Gaudium et spes*, sobre l'Església en el món actual, núm. 48.

³ Cf. *ibid.*, núm. 48.

⁴ Mt 19,6.

⁵ Cf. benedicció nupcial.

⁶ Cf. Concili vaticà II, Constitució pastoral *Gaudium et spes*, sobre l'Església en el món actual, núm. 48.

⁷ Cf. 2Co 5, 17.

⁸ Cf. Mt 19, 6.

sagrament, perquè significara més clarament i remetera amb més facilitat al model de la seua aliança nupcial amb l'Església.⁹

6. Amb la seua presència va dur la benedicció i l'alegria a les bodes de Canà, convertint l'aigua en vi, anunciant així anticipadament l'hora de l'aliança nova i eterna: «Ja que de la mateixa manera que Déu en un altre temps va eixir a l'encontre del seu poble amb un pacte d'amor i fidelitat, ara el Salvador dels hòmens»¹⁰ s'ofereix a l'Església com a espòs, acomplint en el seu misteri pasqual l'aliança amb esta.

7. Pel bateig, sagrament de la fe, l'home i la dona, d'una vegada per sempre, s'inserten en l'aliança de Crist amb l'Església, i així la seua comunitat conjugal és assumida en la caritat de Crist i enriquida amb la força del seu sacrifici.¹¹ Per esta nova situació, el matrimoni vàlid dels batejats és sempre sagrament.¹²

8. Pel sagrament del matrimoni, els cònjuges cristians signifiquen el misteri d'unitat i d'amor fecund entre Crist i l'Església¹³ i participen d'este; per això, quan s'abraça la vida conjugal i s'accepta i educa la prole, s'ajuden mútuament a santificar-se i troben ells també el seu lloc i el seu carisma en el poble de Déu.¹⁴

9. Per este sagrament, l'Esperit Sant fa que, així com Crist amà l'Església i s'entregà a si mateix per esta,¹⁵ també els cònjuges cristians, iguals en dignitat, amb l'entrega mútua i l'amor indivís, que brolla de la font divina de la caritat, s'esforcen per enfortir i fomentar la seua unió matrimonial. De manera que, associant alhora les coses divines i les humanes, en la prosperitat i en l'adversitat, perseveren fidels en cos i ànima¹⁶ i queden absolutament aliens a tot adulteri i divorci.¹⁷

10. El verdader cultiu de l'amor conjugal i tot el sentit de la vida familiar, sense subestimar els altres objectius del matrimoni, tendixen a fer que els cònjuges cristians estiguen animosament disposats a cooperar amb l'amor del Creador i Salvador, que a través d'ells amplia i enriqueix dia a dia la seua família.¹⁸ I així, confiant en la divina Providència i exercitant l'esperit de sacrifici,¹⁹ glorifiquen el Creador, i s'esforcen per

⁹ Cf. Concili Vaticà II, Constitució pastoral *Gaudium et spes*, sobre l'Església en el món actual, núm. 48.

¹⁰ *Ibid.*, núm. 48.

¹¹ Cf. JOAN PAU II, Exhortació apostòlica *Familiaris consortio*, núm. 13: AAS 74 (1982), p. 95; Concili Vaticà II, Constitució pastoral *Gaudium et spes*, sobre l'Església en el món actual, núm. 48.

¹² Cf. *Codi de Dret Canònic*, can. 1055, § 2.

¹³ Cf. Ef 5, 25.

¹⁴ Cf. 1Co 7, 7; Concili Vaticà II, Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, sobre l'Església, núm. 11.

¹⁵ Cf. Ef 5, 25.

¹⁶ Cf. Concili Vaticà II, Constitució pastoral *Gaudium et spes*, sobre l'Església, en el món actual, nús. 48 i 50.

¹⁷ Cf. *ibid.*, núm. 49.

¹⁸ Cf. *ibid.*, núm. 50.

¹⁹ Cf. 1Co 7,5.

arribar a la perfecció en Crist quan acomplixen la funció de procrear amb generosa responsabilitat humana i cristiana.²⁰

11. Déu, que va cridar els esposos al matrimoni, continua cridant-los en la seua vida matrimonial.²¹ Aquells que es casen en Crist, des de la fe en la paraula de Déu, celebren amb fruit el misteri de la unió entre Crist i l'Església, el viuen santament i el testimonien públicament davant de tots. El matrimoni desitjat, preparat, celebrat i viscut quotidianament a la llum de la fe, és aquell «que l'Església unix, que l'oblació confirma, que la benedicció referenda, que els àngels proclamen, que el Pare té per vàlid... ¡Quina felicitat la unió dels dos fidels que tenen una mateixa esperança, una mateixa manera de vida i de servici! Els dos són germans, els dos fidels, sense cap separació ni en la carn ni en l'esperit. Són certament dos en una sola carn; on hi ha una sola carn, hi ha un únic esperit».²²

II. OFICIS I MINISTERIS

12. La preparació i celebració del matrimoni, que incumbix en primer lloc als mateixos futurs cònjuges i a les seues famílies, competix, per raó de la cura pastoral i litúrgica, al bisbe, al rector i als seus vicaris, i també, d'alguna manera, a tota la comunitat eclesial.²³

13. Tenint en compte les normes o les indicacions pastorals que la Conferència Episcopal haja pogut establir sobre la preparació dels nòvios o la pastoral del matrimoni, correspon al bisbe regular en tota la diòcesi la celebració i la pastoral del sagrament, i disposar l'atenció als fidels, a fi que l'estat matrimonial es mantinga en l'esperit cristià i vaja perfeccionant-se.²⁴

14. Els pastors d'ànimes han de procurar que en la mateixa comunitat s'observen les susdites instruccions en:

1) en la predicació, en la catequesi adaptada als xiquets, als jòvens i als adults, utilitzant fins i tot els mitjans de comunicació social, perquè així s'instruïska els fidels sobre el significat del matrimoni i sobre els deures dels cònjuges i dels pares cristians;

2) en la preparació personal per a contraure matrimoni, en la qual els nòvios es disposen per a la santedat i les obligacions del seu nou estat;

²⁰ Cf. Concili Vaticà II, Constitució pastoral *Gaudium et spes*, sobre l'Església, en el món actual, núm. 50.

²¹ Cf. JOAN PAU II, Exhortació apostòlica *Familiaris consortio*, núm. 51: AAS 74 (1982), p. 143.

²² TERTULIÀ, *Ad uxorem*, II, VIII: CCL 1, p. 393.

²³ Cf. JOAN PAU II, Exhortació apostòlica *Familiaris consortio*, núm. 66: AAS 74 (1982), p. 159-162.

²⁴ Cf. *ibid.*, núm. 66; cf. *Codi de Dret Canònic*, cànons. 1063-1064.

3) en la fructuosa celebració litúrgica del matrimoni, perquè en esta es pose en relleu que els cònjuges manifesten el misteri de la unitat i de l'amor fecund entre Crist i l'Església i participen d'este;

4) en l'ajuda proporcionada als casats, perquè ells, observant i protegint fidelment l'aliança conjugal, aconseguisquen una vida familiar cada dia més santa i més plena.²⁵

15. Es requerix un temps suficient per a la preparació adequada del matrimoni, i s'ha d'advertir amb antelació els nòvios d'esta necessitat.

16. Els pastors, moguts per l'amor a Crist, han d'acollir els nòvios i abans que res fomentar i enfortir la seua fe, ja que el sagrament del matrimoni la suposa i l'exigix.²⁶

17. Després de recordar oportunament als nòvios els elements fonamentals de la doctrina cristiana, dels quals s'ha parlat més amunt (cf. núms. 1-11), se'ls donarà una catequesi sobre la doctrina del matrimoni i la família, del sagrament i els seus ritus, pregàries i lectures, perquè així puguen celebrar-lo de manera conscient i fructuosa.

18. Els catòlics que no hagen rebut encara el sagrament de la confirmació, el rebran abans de ser admesos al matrimoni, amb la finalitat de completar la iniciació cristiana, sempre que pugua fer-se sense grans dificultats. Es recomana als nòvios que en la preparació del sagrament del matrimoni reben, si cal, el sagrament de la penitència i s'acosten a la sagrada eucaristia, principalment en la mateixa celebració del matrimoni.²⁷

19. Abans que se celebri el matrimoni ha de constar que no hi ha res que s'oposa a la celebració vàlida i lícita d'este.²⁸

20. Durant la preparació, tenint en compte la manera de pensar del poble sobre el matrimoni i la família, els pastors procuraran instruir sobre l'amor mutu i autèntic entre els nòvios a la llum de la fe. Fins i tot aquelles coses que són requerides pel dret per a contraure matrimoni vàlid i lícit poden servir per a promoure en els nòvios una fe viva i un amor fecund, amb vista a la formació de la família cristiana.

21. Però si, a pesar de tots els esforços, els nòvios manifesten de manera clara i expressa que rebutgen el que pretén l'Església quan se celebra el matrimoni entre batejats, el pastor d'ànimes no pot admetre'ls a la celebració; per molt que ho lamenta, ha de tindre en compte la realitat i fer veure als interessats que no és l'Església, sinó ells mateixos, els qui, en estes circumstàncies, impedeixen la celebració, per molt que la sol·liciten.²⁹

22. En el matrimoni, més d'una vegada es donen casos especials, com ara el matrimoni amb part batejada no catòlica, amb un catecumen, amb part simplement no batejada, o

²⁵ Cf. *Codi de Dret Canònic*, can. 1063.

²⁶ Cf. Concili Vaticà II, Constitució *Sacrosanctum Concilium*, sobre la sagrada Litúrgia, núm. 59.

²⁷ Cf. *Codi de Dret Canònic*, can. 1065.

²⁸ Cf. *ibid.*, can. 1066.

²⁹ Cf. JOAN PAU II, Exhortació apostòlica *Familiaris consortio*, núm. 68: AAS 74 (1982), p. 165.

també amb part que ha rebutjat explícitament la fe catòlica. Els pastors tindran presents les normes de l'Església per a estos casos i, si cal, recorreran a l'autoritat competent.

23. Convé que siga un mateix prevere el qui prepare els nòvios, faça l'homilia en la celebració del sagrament, reba el consentiment i celebre la missa.
24. També el diaca pot, rebuda la facultat del rector o de l'ordinari, presidir la celebració del sagrament,³⁰ sense excloure la benedicció nupcial.
25. Quan no hi haja sacerdot ni diaca, el bisbe diocesà pot, amb el vot previ favorable de la Conferència Episcopal i després d'obtindre la llicència de la Seu Apostòlica, delegar laics perquè assistisquen els matrimonis. Es triarà un laic idoni, capaç d'instruir els nòvios i que siga apte per a realitzar com cal la litúrgia matrimonial.³¹ Este demana el consentiment dels esposos i el rep en nom de l'Església.³²
26. Els altres laics poden prendre part de diverses maneres, tant en la preparació espiritual dels nòvios com en la celebració del ritu. Convé que tota la comunitat cristiana coopere sent testimoni de la fe i manifestant l'amor de Crist al món.
27. El matrimoni se celebrarà en la parròquia d'un dels nòvios, o en un altre lloc amb llicència de l'ordinari o del mateix rector.³³

III. CELEBRACIÓ DEL MATRIMONI

PREPARACIÓ

28. Com que el matrimoni s'ordena al creixement i la santificació del poble de Déu, la seua celebració té un caràcter comunitari, que aconsella també la participació de la comunitat parroquial, com a mínim a través d'alguns dels seus membres. Tenint en compte els costums de cada lloc, si no hi ha inconvenient, poden celebrar-se diversos matrimonis al mateix temps o realitzar-se la celebració del sagrament en l'assemblea dominical.
29. La mateixa celebració del sagrament s'ha de preparar amb atenció, i, quan siga possible, amb els qui es casaran. El matrimoni se celebrarà normalment dins de la missa. No obstant això, el rector, atenent tant a les necessitats pastorals com a la manera en la qual participen en la vida de l'Església els nòvios o els assistents, jutjarà si és millor

³⁰ Cf. *Codi de Dret Canònic*, can. 1111.

³¹ Cf. *ibid.*, can. 1112, § 2.

³² Cf. *ibid.*, can. 1108, § 2.

³³ Cf. *ibid.*, can. 1115.

proposar la celebració del matrimoni dins o fora de la missa.³⁴ D'acord amb els mateixos nòvios, si és oportú, es triaran les lectures de les Sagrades Escripures que seran explicades en l'homília; la fórmula amb què expressaran el mutu consentiment, i els formularis per a la benedicció dels anells, per a la benedicció nupcial, per a les intencions de la pregària universal i per als cants. Convé també utilitzar correctament les variants previstes en el ritu i els costums locals que puguin conservar-se, si són oportuns.

30. Els cants que s'interpretaran han de ser adequats al ritu del matrimoni i han d'expressar la fe de l'Església, sense oblidar la importància del salm responsorial en la litúrgia de la paraula. El que es diu dels cants val també per a la selecció de les obres musicals.

31. És necessari que s'expressi de manera adequada el caràcter festiu de la celebració del matrimoni, fins i tot en l'ornamentació de l'església. No obstant això, els ordinaris procuraran que no es faci cap accepció de persones privades o de classes socials, excepte els honors adequats a les autoritats civils, segons les lleis litúrgiques.³⁵

32. Si el matrimoni se celebra en un dia de caràcter penitencial, sobretot en temps de Quaresma, el rector advertirà els esposos que tinguen en compte la naturalesa peculiar d'aquell dia. En cap cas se celebrarà el matrimoni el Divendres Sant en la Passió del Senyor ni el Dissabte Sant.

RITU QUE CAL USAR

33. En la celebració del matrimoni dins de la missa, s'usa un dels formularis oferits en el capítol I. En la celebració sense missa, el ritu s'ha de realitzar després de la litúrgia de la paraula, com s'indica en el capítol II.

34. Quan el matrimoni se celebra dins de la missa, s'utilitza la missa ritual «pels esposos» amb ornaments de color blanc o festiu, llevat que la celebració tinga lloc algun dels dies indicats en els números 1-4 de la taula dels dies litúrgics, cas en el qual s'usa la missa del dia amb les seues lectures, conservant la benedicció nupcial i, si es creu convenient, la fórmula pròpia de la benedicció final.

No obstant això, si durant el temps de Nadal o el temps ordinari la comunitat parroquial participa en la missa en què se celebra un matrimoni en diumenge, es pren el formulari de la missa del diumenge.

Quan no es diu la missa «pels esposos», una de les lectures es pot prendre dels texts previstos per a la celebració del matrimoni, ja que la litúrgia de la paraula, acomodada a

³⁴ Cf. Concili Vaticà II, Constitució *Sacrosanctum Concilium*, sobre la sagrada Litúrgia, núm. 78.

³⁵ Cf. *ibid.*, núm. 34.

la seua celebració, té una gran força per a la catequesi sobre el sagrament mateix i sobre les obligacions dels cònjuges (núms. 179-222).

35. Es destacaran els principals elements de la celebració del matrimoni, que són: la litúrgia de la paraula, en què se subratlla la importància del matrimoni cristià en la història de la salvació i les seues funcions i deures amb vista a la santificació dels cònjuges i dels fills; el consentiment dels contraents, que demana i rep el qui legítimament assistix el matrimoni; aquella venerable oració en què s'invoca la benedicció de Déu sobre l'esposa i l'espòs, i, finalment, la comunió eucarística dels dos esposos i dels altres presents, amb la qual es nodrix sobretot la seua caritat i s'eleven a la comunió amb el Senyor i amb el proïsme.³⁶

36. Si el matrimoni es realitza entre part catòlica i part batejada no catòlica, ha d'usar-se el ritu de la celebració del matrimoni sense missa (núms. 79-117); però, si el cas ho requerix, i amb el consentiment de l'ordinari del lloc, es pot usar el ritu de la celebració del matrimoni dins de la missa (núms. 45-78); pel que fa a l'admissió de la part no catòlica a la comunió eucarística, s'hauran d'observar les normes dictades per als diversos casos.³⁷ Si el matrimoni se celebra entre part catòlica i part catecúmena o no cristiana, s'ha d'usar el ritu que es troba més avant (núms. 152-178), amb les variants previstes per als diversos casos.

37. Ja que els pastors són ministres de l'Evangeli de Crist a favor de tots, tindran una atenció especial cap a aquelles persones, siguen catòliques o no catòliques, que no participen mai o pràcticament mai en la celebració del matrimoni o de l'eucaristia. Esta norma pastoral val en primer lloc per als esposos mateixos.

38. Si el matrimoni se celebra dins de la missa, a més del que es requerix per a celebrar-la, estaran preparats en el presbiteri el Ritual Romà i els anells per als esposos. Si es creu oportú, es prepararà també el salpasser amb aigua beneïda i l'hisop, i un calze amb prou capacitat per a la comunió amb les dos espècies.

IV. ADAPTACIONS QUE CORRESPONEN A LES CONFERÈNCIES EPISCOPALS

39. És competència de les conferències episcopals, en virtut de la Constitució sobre la sagrada Litúrgia,³⁸ acomodar este Ritual Romà als costums i les necessitats de cada regió, de manera que, després que la Seu Apostòlica confirme els texts, s'aplique en les regions de què es tracta.

³⁶ Cf. Concili Vaticà II, Decret *Apostolicam actuositatem*, sobre l'apostolat del seglars, núm. 3; Constitució dogmàtica *Lumen gentium*, sobre l'Església, núm. 12.

³⁷ Cf. *Codi de Dret Canònic*, can. 844.

³⁸ Cf. Concili Vaticà II, Constitució *Sacrosanctum Concilium*, sobre la sagrada Litúrgia, núms. 37-40 i 63b.

40. En esta matèria, és competència de les conferències episcopals:

1) Determinar les adaptacions de què es parla posteriorment (núms. 41-44).

2) Si el cas ho demana, adaptar i completar la «Introducció general» que hi ha en el Ritual Romà a partir del número 36 i següents («Ritu que cal usar»), per a fer que la participació dels fidels siga conscient i activa.

3) Preparar les traduccions dels texts, de manera que s'acomoden realment a l'índole de les diverses llengües i a la manera de ser de les diverses cultures, afegint, sempre que siga oportú, melodies aptes per al cant.

41. En el moment de preparar les adaptacions, es tindran en compte les observacions següents:

1) Les fórmules del Ritual Romà poden ser adaptades o, si cal, enriquides (fins i tot l'interrogatori abans del consentiment i les paraules del consentiment).

2) Quan el Ritual Romà presenta diverses fórmules *ad libitum*, s'hi poden afegir unes altres fórmules del mateix gènere.

3) Sempre que es respecte l'estructura del ritu sacramental, es pot variar l'orde de les parts. Si pareix més oportú, l'interrogatori abans del consentiment es pot ometre, quedant intacta la norma que qui assistix demane i reba el consentiment dels contraents.

4) Si la necessitat pastoral ho exigix, es pot determinar que el consentiment dels contraents es demane sempre amb l'interrogatori.

5) Acabada l'entrega dels anells, tenint en compte els costums del lloc, es pot procedir a la coronació de l'esposa o a les velacions dels esposos.

6) Si en algun lloc el fet de donar-se la mà o la benedicció i entrega dels anells és incompatible amb els costums del poble, pot determinar-se la supressió d'estos ritus o que siguen suplits per uns altres.

7) Es considerarà amb atenció i prudència què es pot admetre de les tradicions i la manera de ser de cada poble.

42. A més, cada conferència episcopal té la facultat d'elaborar un ritu propi del matrimoni, segons la Constitució sobre la sagrada Litúrgia,³⁹ d'acord amb els usos dels llocs i pobles, i amb l'aprovació de la Seu Apostòlica, quedant intacta la norma que el legítim assistent demane i reba el consentiment dels contraents,⁴⁰ i que s'impartisca la

³⁹ Cf. *ibid.*, núm. 63b.

⁴⁰ Cf. *ibid.*, núm. 77.

benedicció nupcial.⁴¹ El ritu propi ha d'anar precedit també de la «Introducció general» que conté el Ritual Romà,⁴² excepte els aspectes que es referixen al ritu que s'ha d'usar.

43. Pel que fa als usos i les maneres de celebrar el matrimoni que estan en vigor en els pobles acabats d'evangelitzar, se suspesarà comprensivament tot allò que siga honest i no estiga barrejat de manera inseparable amb supersticions i errors, i, si és possible, es conservarà complet i exacte; encara més: s'admetrà també en la mateixa litúrgia, amb la condició que concorde amb l'índole del verdader i autèntic esperit litúrgic.⁴³

44. En aquells pobles en què, per costum, les cerimònies matrimonials se celebren en les cases, fins i tot durant diversos dies, convé adaptar-les a l'esperit cristià i a la litúrgia. En este cas, la Conferència Episcopal pot establir, segons les necessitats pastorals dels pobles, que el mateix ritu del sagrament pugui celebrar-se en les cases.

⁴¹ Cf. *ibid.*, núm. 78.

⁴² Cf. *ibid.*, núm. 63b.

⁴³ Cf. *ibid.*, núm. 37.

CAPÍTOL I

ORDE DE LA CELEBRACIÓ DEL MATRIMONI DINS DE LA MISSA

Ritus inicials

Primera manera

45. *A l'hora convinguda, el sacerdot, revestit d'alba, estola i casulla del color de la missa que se celebra, es dirigix a la porta de l'església acompanyat dels ministres, rep els nòvios i els saluda afablement, manifestant-los que l'Església participa del seu goig.*
46. *Després, es fa la processó cap a l'altar: van davant els ministres, seguix el sacerdot i després els nòvios, acompanyats honoríficament, segons els costums de cada lloc, almenys pels pares i per dos testimonis, fins al lloc que tenen preparat. Mentrestant, sona la música d'entrada.*
47. *El sacerdot s'acosta a l'altar, fa reverència amb una inclinació profunda i el venera amb un bes. Després es dirigix al seient.*

Segona manera

48. *A l'hora convinguda, el sacerdot, revestit d'alba, estola i casulla del color de la missa que se celebra, es dirigix, acompanyat dels ministres, al lloc preparat per als nòvios o al seu seient.*
49. *Quan els nòvios han arribat al seu lloc, el sacerdot els rep i els saluda afablement, manifestant-los que l'Església participa del seu goig.*
50. *Després, mentres sona la música d'entrada, s'acosta a l'altar, fa reverència amb una inclinació profunda i el venera amb un bes. Després es dirigix al seient.*

51. *En eixe moment, fa el senyal de la creu i saluda els presents, usant una de les fórmules proposades en el Missal Romà.*

52. *Després, es dirigix als nòvios i als presents, per a disposar-los a la celebració del matrimoni, amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Germanys:

Plens d'alegria, hem vingut a la casa del Senyor per a esta celebració, acompanyant **N.** i **N.** en el dia en què es disposen a celebrar la seua unió matrimonial. Per a ells este moment és d'una importància singular. Per això, els hem d'acompanyar amb el nostre amor i amiat, i també amb les nostres oracions fraternals. Hem d'escoltar atentament amb ells la Paraula que Déu ens dirigirà hui. Després, amb la santa Església, invocarem Déu Pare, per Jesucrist, el nostre Senyor, a fi que aculla complagut estos servents seus que volen casar-se, els beneïska i els concedisca viure en unitat permanent.

53. *O bé:*

N. i **N.**, l'Església participa de la vostra alegria i vos rep cordialment junt amb els vostres familiars i amics, en el dia en què unireu per sempre les vostres vides davant de Déu, el nostre Pare. Que el Senyor vos escolte en este dia de felicitat per a vosaltres, vos atorgue la seua benedicció celestial i vos protegisca. Que vos concedisca els desitjos del vostre cor i atenga totes les vostres peticions.

S'omet l'acte penitencial.

54. *Els dies en què es permeten les misses rituals s'usa la missa «pels esposos», amb les lectures pròpies.*

En canvi, si coincidix amb algun dels dies indicats en els números 1-4 de la taula dels dies litúrgics, es diu la missa del dia, però s'hi inclou la benedicció nupcial i, si es considera oportú, la fórmula de benedicció final pròpia.

Si la missa en què es du a terme el ritu del matrimoni se celebra en diumenge amb la participació de la comunitat parroquial, es diu la missa del dia, fins i tot els diumenges del temps de Nadal i del temps ordinari.

Litúrgia de la paraula

55. *La litúrgia de la paraula es realitza de la manera acostumada. Es poden fer tres lectures, la primera de les quals ha de ser de l'Antic Testament, o de l'Apocalipsi en temps pasqual (núms. 179-222). Sempre s'ha de triar, com a mínim, una lectura que parle explícitament del matrimoni.*

56. *Quan no es diu la missa ritual, una de les lectures es pot prendre d'entre les que proposa el Leccionari per a esta missa, si no és que coincidix amb un dels dies indicats en els números 1-4 de la taula dels dies litúrgics.*

A continuació es proposen aquelles lectures que expressen de manera especial la importància i la dignitat del matrimoni en el misteri de la salvació.

LECTURA PRIMERA
Déu creà l'home i la dona

Lectura del llibre del Gènesi

1, 26-28. 31a

Déu digué: «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que tinga sotmesos els peixos del mar, els animals alats, i totes les bèsties i rèptils que es mouen sobre la terra.»

Déu creà l'home a la seua imatge, el creà a imatge de Déu; creà l'home i la dona.

Déu els beneí dient-los: «Sigueu fecunds, multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la; tingueu sotmesos els peixos del mar, els ocells del cel i tots els animals que es mouen sobre la terra.»

Déu va veure tot allò que havia fet, i era bo de veritat.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

Sl 128 (127), 1-2. 3. 4-5ac i 6a (R. 4)

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.
Menjaràs del fruit del teu treball,
seràs feliç i tindràs sort.

R. Així és com els fidels del Senyor seran beneïts.

La teua esposa fruitarà com una parra,
dins de la intimitat de ta casa;
veuràs els fills com a brots d'olivera,
al voltant de la taula.

R. Així és com els fidels del Senyor seran beneïts.

Així és com els fidels del Senyor seran beneïts.
Que el Senyor et beneïska des de Sió.
Que tota la vida pugues veure prosperar Jerusalem.
Que pugues veure els fills dels teus fills.

R. Així és com els fidels del Senyor seran beneïts.

LECTURA SEGONA

Este misteri és molt gran: em referisc a Crist i a l'Església

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 2a. 25-32

Germans:

Viviu en l'amor, tal com Crist ens amà i s'entregà a si mateix per nosaltres.

I vosaltres, marits, ameu les vostres esposes, tal com Crist ama l'Església.

Ell s'ha entregat per ella per a santificar-la, purificant-la amb el bany de l'aigua acompanyat de la Paraula, a fi de portar a la seua presència una Església gloriosa, sense taques ni arrugues ni res paregut: una Església que fora santa i immaculada. Igualment, els marits han d'amar l'esposa com el seu propi cos.

Qui ama la seua esposa s'estima a ell mateix. No hi ha hagut mai ningú que no estimara el seu propi cos; al contrari, tots l'alimenten i el visten. També Crist ho fa així amb la seua Església, perquè som membres del seu cos.

«Per això l'home deixarà son pare i sa mare per a unir-se a la seua esposa, i els dos formaran una sola carn.»

Este misteri és molt gran: em referisc a Crist i a l'Església.

Paraula de Déu

AL·LELUIA I VERS ABANS DE L'EVANGELI

Cf. Sl 134 (133), 3

R. Al·leluia.

V. Que el Senyor vos beneïska des de Sió.

Ell, que ha fet el cel i la terra.

R. Al·leluia.

O bé, en temps de Quaresma:

Cf. 1Jo 4, 16b. 12. 11

R. Aclameu Déu, la nostra força.

V. Déu és amor;

estimem-nos els uns als altres
com Déu ens amà.

R. Aclameu Déu, la nostra força.

EVANGELI

Allò que Déu ha unit l'home no ho pot separar

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

19, 3-6

En aquell temps els fariseus anaren a buscar Jesús per a provar-lo, i li preguntaren: «¿Al marit, li està permès divorciar-se de la seua dona per qualsevol motiu?».

Ell els preguntà: «¿No heu llegit en les Escripures que el Creador, en el principi, “Va fer l'home i la dona”? I digué: “Per això l'home deixa son pare i sa mare per a unir-se a la seua dona, i ells dos formen una sola família”. Per tant, ja no en són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit l'home no ho pot separar».

Paraula del Senyor.

57. Després de la lectura de l'Evangelí, el sacerdot, en l'homília, explica, basant-se en els texts sagrats, el misteri del matrimoni cristià, la dignitat de l'amor conjugal, la gràcia del sagrament i les obligacions dels cònjuges, tenint en compte, no obstant això, les circumstàncies diverses de les persones.

Celebració del matrimoni

58. Si se celebren dos o més casaments alhora, tant les preguntes d'abans del consentiment com el mateix consentiment i la recepció del consentiment es faran sempre separatament per a cada parella. La resta, sense excloure la mateixa benedicció nupcial, es diu en plural i una sola vegada per a tots.

59. Tots es posen drets, fins i tot els nòvios, i els testimonis se situen a cada costat. El sacerdot s'adreça als nòvios amb les paraules següents o unes altres de semblants:

Benvolguts germans:

Heu vingut ací perquè el Senyor consagre la vostra voluntat de contraure matrimoni, davant del ministre de l'Església i davant de la comunitat dels fidels.

Crist beneïx generosament el vostre amor i enriqueix amb un nou sagrament aquells que, ja santificats pel baptisme, s'unixen en matrimoni. Este nou sagrament els enforteix per a viure sempre fidels l'un a l'altre i per a complir tots els altres deures de la vida matrimonial.

Per això, en presència de l'Església, jo vos pregunte:

Interrogatori abans del consentiment

60. *El sacerdot interroga cada una de les parelles sobre la seua llibertat, la seua fidelitat i la seua disposició per a rebre i educar els fills, i a cada pregunta cada parella respon.*

N. i **N.**, ¿heu vingut ací per contraure matrimoni sense cap coacció, lliurement i de tot cor?

Els dos responen:

Sí, hi venim lliurement *(o una altra resposta adequada)*.

¿Esteu disposats a amar-vos i a honrar-vos l'un a l'altre durant tota la vida en l'estat del matrimoni?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada)*.

La pregunta següent es pot ometre, si les circumstàncies ho aconsellen, com per exemple l'edat avançada dels nòvies.

¿Esteu disposats a acollir amb amor els fills que rebreu de Déu i a educar-los segons la llei de Crist i l'Església?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada)*.

Consentiment

61. *El sacerdot invita els nòvies a manifestar el consentiment:*

Per tant, ja que desitgeu unir-vos amb l'aliança del sant matrimoni, doneu-vos la mà dreta i manifesteu el vostre consentiment davant de Déu i de la seua Església.

Els nòvies es donen la mà dreta.

62. *El nòvio diu:*

Jo, **N.**, et prenc a tu, **N.**, per muller, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

La nòvia diu:

Jo, **N.**, et prenc a tu, **N.**, per marit, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

63. *Quan alguna raó pastoral ho aconselle, el sacerdot pot sol·licitar el consentiment dels nòvios per mitjà d'un interrogatori.*

En primer lloc pregunta al nòvio:

N., ¿vols prendre **N.** per muller, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que l'amaràs i l'honoraràs tots els dies de la teua vida?

El nòvio respon:

Sí, ho vull.

Després, el sacerdot pregunta a la nòvia:

N., ¿vols prendre **N.** per marit, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que l'amaràs i l'honoraràs tots els dies de la teua vida?

La nòvia respon:

Sí, ho vull.

Confirmació del consentiment

64. *Després de rebre el consentiment, el sacerdot diu als esposos:*

Que el Senyor confirme
el consentiment que vos heu manifestat
en presència de l'Església,
i vos concedisca la seua benedicció.

Allò que Déu ha unit que no ho separe l'home.

O bé:

Que el Déu d'Abraham,
el Déu d'Isaac,
el Déu de Jacob,
el Déu que va unir els nostres primers pares en el paradís,
confirme este consentiment mutu
que vos heu manifestat en presència de l'Església
i, en Crist, vos done la seua benedicció,

de manera que allò que Déu ha unit
no ho separe l'home.

65. *El sacerdot invita els assistents a lloar Déu:*

Beneïm el Senyor.

Tots responen:

Donem gràcies a Déu.

Poden proferir-se altres aclamacions.

Benedicció i imposició dels anells

66. *El sacerdot diu:*

Que el Senyor beneïska ✠ estos anells
que vos imposareu l'un a l'altre
en senyal d'amor i de fidelitat.

R. Amén.

Altres fórmules de benedicció dels anells, números 229-230.

Segons l'oportunitat, aspergix els anells i els entrega als esposos.

67. *El núvio agafa l'anell destinat a l'esposa i l'imposa en el dit anular de la seua muller, dient si es creu oportú:*

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.
En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

De la mateixa manera, la núvia agafa l'anell destinat a l'espòs i l'imposa en el dit anular del seu marit, dient si es creu oportú:

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.
En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Segons els costums de cada lloc, després de la imposició dels anells es pot realitzar el ritu de la benedicció i entrega de les arres, tal com s'especifica a continuació:

Benedicció i entrega de les arres

El sacerdot diu:

Beneïu ✠, Senyor, estes arres
que **N.** i **N.** s'entreguen,
i escampeu sobre ells l'abundància dels vostres béns.

L'espòs pren les arres i les entrega a l'esposa dient:

N., rep estes arres com a penyora de la benedicció de Déu i símbol dels béns que junts compartirem.

De la mateixa manera, l'esposa pren les arres i les entrega a l'espòs dient:

N., rep estes arres com a penyora de la benedicció de Déu i símbol dels béns que junts compartirem.

68. *Després tota la comunitat pot entonar un himne o un cant de lloança.*

Pregària dels fidels

69. *Seguidament, segons la manera acostumada, es fa la pregària dels fidels (de la qual es proposen alguns models en els números 251-252).*

Es diu la professió de fe, si les rúbriques l'assenyalen.

Litúrgia eucarística

70. *En la preparació dels dons, si es creu oportú, els nòvios poden portar el pa i el vi a l'altar.*

71. *En la Pregària eucarística es fa commemoració dels nous esposos, usant una de les fórmules proposades en els números 237-239.*

Velació nupcial

Segons els costums de cada lloc, després de dir el parenostre i ometent Deslliureu-nos, Senyor, de tots els mals..., es pot realitzar el ritu de la velació nupcial. Els esposos es queden en el seu lloc i s'agenollen. Llavors es posa un vel de color blanc sobre el cap de l'esposa i els muscles de l'espòs, per a simbolitzar el vincle que els unix.

Benedicció nupcial

72. *Després de dir el parenostre s'omet Deslliureu-nos, Senyor, de tots els mals..., i el sacerdot, dret i de cara als nòvios, invoca sobre ells la benedicció de Déu, fet que no s'omet mai.*

En la invitació a la pregària, quan un dels esposos o els dos no combreguen, es poden ometre les paraules entre claudàtors.

En l'últim paràgraf de l'oració, les paraules entre claudàtors es poden ometre, si es considera que les circumstàncies ho aconsellen, com per exemple l'edat avançada dels nòvios.

73. *Els esposos s'acosten a l'altar o, si es creu convenient, es queden en el seu lloc agenollats.*

El sacerdot, amb les mans juntes, invita els presents a orar amb estes paraules:

Estimats germans, preguem humilment al Senyor,
que la gràcia de la seua benedicció
recaiga sobre estos servents vostres que s'han casat en Crist,
i vós, que els heu unit amb l'aliança del matrimoni
[pel sagrament del Cos i de la Sang de Crist,]
feu-los viure sempre en la concòrdia de l'amor.

Altres fórmules, números 104, 241 i 243.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

74. *Després, el sacerdot, amb les mans esteses sobre els esposos, continua:*

¡Oh Déu!,
amb el vostre gran poder féreu del no-res totes les coses,
i, acomplida l'obra de la creació,
havent creat l'home a imatge vostra,
li donàreu la dona com a ajuda inseparable,
de manera que ja no foren dos, sinó una sola carn;
així ens ensenyàreu
que ningú pot separar allò que vós heu unit.

¡Oh Déu!,
vós heu consagrat la unió conjugal
amb una significació tan admirable,
que, ja des d'un principi,
l'aliança nupcial anunciava profèticament
la unió de Crist i l'Església.

¡Oh Déu!,
vós uniu la dona a l'home
i enriqueu esta unió, establida des del principi,
amb l'única benedicció que no ha sigut abolida
ni per la pena del pecat original
ni pel castic del diluvi.

Mireu ara benignament estos servents,
que, units com a esposos,
demanen la vostra protecció.
Envieu sobre ells la gràcia de l'Esperit Sant,
a fi que, escampada sobre els seus cors la vostra caritat,
continuen fidels en la unió matrimonial.

Concediu a la vostra serventa **N.** la gràcia de l'amor i de la pau,
i que seguisca sempre l'exemple de les santes dones
lloades en les Escriptures.

Que el seu marit confie en ella,
 i que, com a companya i cohereua de la vida eterna,
 sàpia honrar-la i amar-la sempre,
 com Crist ama la seua Església.

I ara, Senyor, vos demanem que estos fills vostres
 perseveren en la fe i en els manaments;
 que, units en matrimoni,
 siguin exemple per la rectitud de la seua vida,
 i, amb la força de l'Evangelí,
 donen davant de tot el món el bon testimoni de Crist;
 [que no els falte descendència,
 que complisquen fidelment els seus deures de pares
 i puguin veure els fills dels seus fills,]
 i, després d'una vellesa feliç,
 aconseguisquen, amb els sants,
 la vida i la felicitat del regne del cel.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Altres fórmules de benedicció nupcial, números 242 i 244.

A continuació, si s'havia fet el ritu de la velació nupcial, es retira el vel que cobreix el cap de l'esposa i els muscles de l'espòs, i continua la celebració.

75. *Després s'omet l'oració* Senyor nostre, Jesucrist *i es diu immediatament* La pau del Senyor. *Llavors, els esposos i tots els presents es donen el senyal de pau i de caritat.*

76. *Els nòvios i els seus pares, els testimonis i els parents poden combregar amb les dos espècies.*

Conclusió de la celebració

77. *Al final de la missa, el sacerdot beneix els esposos i el poble dient:*

Que Déu, Pare etern,
 vos ajude a amar-vos l'un a l'altre,
 i que sempre hi haja la pau de Crist
 en el vostre cor i en la vostra llar.

R. Amén.

Que no vos falte la benedició de Déu, que són els fills,
que tingueu el goig d'uns bons amics
i una pau verdadera amb tot el món.

R. Amén.

Que sigueu en el món testimonis de l'amor de Déu,
i que els pobres i els afligits,
que vosaltres haureu ajudat i consolat,
vos reben agraïts en el regne del cel.

R. Amén.

I es dirigix a tot el poble dient:

I que a tots els qui heu vingut a esta festa
vos beneïska Déu totpoderós,
Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

Altres fórmules, números 249-250.

78. *Acabada la missa, els testimonis i el sacerdot firmen l'acta de matrimoni. L'acte de firmar pot fer-se en la sagristia o en presència del poble, però no ha de fer-se sobre l'altar.*

CAPÍTOL II

ORDE DE LA CELEBRACIÓ DEL MATRIMONI SENSE MISSA

79. *Quan no se celebra missa, per necessitat o perquè es considera oportú, s'usa el ritual següent. També l'usa el diaca.*¹

Ritus inicials

Primera manera

80. *A l'hora convinguda, el sacerdot, revestit d'alba, o amb sobrepellís, i d'estola blanca o festiva, o també de pluvial (o de dalmàtica el diaca) del mateix color, es dirigix a la porta de l'església acompanyat dels ministres, rep els nòvios i els saluda afablement, manifestant-los que l'Església participa del seu goig.*

81. *Després, es fa la processó cap a l'altar: van davant els ministres, seguix el sacerdot i després els nòvios, acompanyats honoríficament, segons els costums de cada lloc, almenys pels pares i per dos testimonis, fins al lloc que tenen preparat. Mentrestant, sona la música d'entrada.*

82. *El sacerdot s'acosta a l'altar, fa reverència amb una inclinació profunda i el venera amb un bes. Després es dirigix al seient.*

Segona manera

83. *A l'hora convinguda, el sacerdot, revestit d'alba, o amb sobrepellís, i d'estola blanca o festiva, o també de pluvial (o de dalmàtica el diaca) del mateix color, es dirigix, acompanyat dels ministres, al lloc preparat per als nòvios.*

84. *Quan els nòvios han arribat al seu lloc, el sacerdot els rep i els saluda afablement, manifestant-los que l'Església participa del seu goig.*

85. *Després, el sacerdot fa reverència a l'altar amb una inclinació profunda i es dirigix al seient.*

¹ *Praenotanda*, núm. 24.

86. *En eixe moment, fa el senyal de la creu i saluda els presents, dient:*

Que la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare,
i de Jesucrist, el Senyor,
siga amb tots vosaltres.

O unes altres paraules adequades, preses preferentment de les Sagrades Escripures.

Tots responen:

I amb el vostre esperit.

O bé:

Beneït sigueu per sempre, Senyor.

O d'una altra manera adequada.

87. *Després, es dirigix als nòvios i als presents, per a disposar-los a la celebració del matrimoni, amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Germans:

Plens d'alegria, hem vingut a la casa del Senyor per a esta celebració, acompanyant **N.** i **N.** en el dia en què es disposen a celebrar la seua unió matrimonial. Per a ells este moment és d'una importància singular. Per això, els hem d'acompanyar amb el nostre amor i amistat, i també amb les nostres oracions fraternals. Hem d'escoltar atentament amb ells la Paraula que Déu ens dirigirà hui. Després, amb la santa Església, invocarem Déu Pare, per Jesucrist, el nostre Senyor, a fi que aculla complagut estos servents seus que volen casar-se, els beneïska i els concedisca viure en unitat permanent.

88. *O bé:*

N. i **N.**, l'Església participa de la vostra alegria i vos rep cordialment junt amb els vostres familiars i amics, en el dia en què unireu per sempre les vostres vides davant de Déu, el nostre Pare. Que el Senyor vos escolte en este dia de felicitat per a vosaltres, vos atorgue la seua benedicció celestial i vos protegisca. Que vos concedisca els desitjos del vostre cor i atenga totes les vostres peticions.

89. *Després, amb les mans esteses, diu esta oració:*

Escolteu, Senyor, les nostres súpriques;
escampeu la vostra gràcia
sobre els vostres servents (**N.** i **N.**),

que s'unixen al voltant de l'altar,
i enfortiu-los en la caritat mútua.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Altres oracions, números 223, 224, 226, 227 i 228.

Litúrgia de la paraula

90. *Seguix la litúrgia de la paraula, en la forma acostumada, prenent els texts proposats en el número 56, o uns altres d'entre les lectures indicades més avant (núms. 179-222).*

Sempre s'ha de triar, com a mínim, una lectura que parle explícitament del matrimoni.

91. *Després, el sacerdot, basant-se en els texts sagrats, fa l'homilia exposant el misteri del matrimoni cristià, la dignitat de l'amor conjugal, la gràcia del sagrament i les obligacions dels cònjuges, tenint en compte, no obstant això, les circumstàncies diverses de les persones.*

Celebració del matrimoni

92. *Si se celebren dos o més casaments alhora, tant les preguntes d'abans del consentiment com el mateix consentiment i la recepció del consentiment es faran sempre separatament per a cada parella. La resta, sense excloure la mateixa benedicció nupcial, es diu en plural i una sola vegada per a tots.*

93. *Tots es posen drets, fins i tot els nòvios, i els testimonis se situen a cada costat. El sacerdot s'adreça als nòvios amb les paraules següents o unes altres de semblants:*

Benvolguts germans:

Heu vingut ací perquè el Senyor consagre la vostra voluntat de contraure matrimoni, davant del ministre de l'Església i davant de la comunitat dels fidels.

Crist beneïx generosament el vostre amor i enriqueix amb un nou sagrament aquells que, ja santificats pel baptisme, s'unixen en matrimoni. Este nou sagrament els enfortix per a viure sempre fidels l'un a l'altre i per a complir tots els altres deures de la vida matrimonial.

Per això, en presència de l'Església, jo vos pregunte:

Interrogatori abans del consentiment

94. *El sacerdot interroga cada una de les parelles sobre la seua llibertat, la seua fidelitat i la seua disposició per a rebre i educar els fills, i a cada pregunta cada parella respon.*

N. i **N.**, ¿heu vingut ací per contraure matrimoni sense cap coacció, lliurement i de tot cor?

Els dos responen:

Sí, hi venim lliurement *(o una altra resposta adequada)*.

¿Esteu disposats a amar-vos i a honrar-vos l'un a l'altre durant tota la vida en l'estat del matrimoni?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada)*.

La pregunta següent es pot ometre, si les circumstàncies ho aconsellen, com per exemple l'edat avançada dels nòvios.

¿Esteu disposats a acollir amb amor els fills que rebreu de Déu i a educar-los segons la llei de Crist i l'Església?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada)*.

Consentiment

95. *El sacerdot invita els nòvios a manifestar el consentiment:*

Per tant, ja que desitgeu unir-vos amb l'aliança del sant matrimoni, doneu-vos la mà dreta i manifesteu el vostre consentiment davant de Déu i de la seua Església.

Els nòvios es donen la mà dreta.

96. *El nòvio diu:*

Jo, **N.**, et prec a tu, **N.**, per muller, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

La núvia diu:

Jo, **N.**, et prec a tu, **N.**, per marit, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

97. *Quan alguna raó pastoral ho aconselle, el sacerdot pot sol·licitar el consentiment dels nòvios per mitjà d'un interrogatori.*

En primer lloc pregunta al núvio:

N., ¿vols prendre N. per muller, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que l'amaràs i l'honoraràs tots els dies de la teua vida?

El núvio respon:

Sí, ho vull.

Després, el sacerdot pregunta a la núvia:

N., ¿vols prendre N. per marit, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que l'amaràs i l'honoraràs tots els dies de la teua vida?

La núvia respon:

Sí, ho vull.

Confirmació del consentiment

98. *Després de rebre el consentiment, el sacerdot diu als esposos:*

Que el Senyor confirme
el consentiment que vos heu manifestat
en presència de l'Església,
i vos concedisca la seua benedicció.

Allò que Déu ha unit que no ho separe l'home.

O bé:

Que el Déu d'Abraham,
el Déu d'Isaac,
el Déu de Jacob,
el Déu que va unir els nostres primers pares en el paradís,
confirme este consentiment mutu
que vos heu manifestat en presència de l'Església
i, en Crist, vos done la seua benedicció,
de manera que allò que Déu ha unit
no ho separe l'home.

99. *El sacerdot invita els assistents a lloar Déu:*

Beneïm el Senyor.

Tots responen:

Donem gràcies a Déu.

Poden proferir-se altres aclamacions.

Benedicció i imposició dels anells

100. *El sacerdot diu:*

Que el Senyor beneïska ✠ estos anells
que vos imposareu l'un a l'altre
en senyal d'amor i de fidelitat.

R. Amén.

Altres fórmules de benedicció dels anells, números 229-230.

Segons l'oportunitat, aspergix els anells i els entrega als esposos.

101. *El núvio agafa l'anell destinat a l'esposa i l'imposa en el dit anular de la seua muller, dient si es creu oportú:*

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.
En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

De la mateixa manera, la núvia agafa l'anell destinat a l'espòs i l'imposa en el dit anular del seu marit, dient si es creu oportú:

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.
En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

Segons els costums de cada lloc, després de la imposició dels anells es pot realitzar el ritu de la benedicció i entrega de les arres, tal com s'especifica a continuació:

Benedicció i entrega de les arres

El sacerdot diu:

Beneïu ✠ , Senyor, estes arres
que N. i N. s'entreguen,
i escampeu sobre ells l'abundància dels vostres béns.

L'espòs pren les arres i les entrega a l'esposa dient:

N., rep estes arres com a penyora de la benedicció de Déu
i símbol dels béns que junts compartirem.

De la mateixa manera, l'esposa pren les arres i les entrega a l'espòs dient:

N., rep estes arres com a penyora de la benedicció de Déu i símbol dels béns que junts compartirem.

102. *Després, tota la comunitat pot entonar un himne o un cant de lloança.*

Pregària dels fidels

103. *Seguidament, es fa la pregària dels fidels (de la qual es proposen alguns models en els números 251-252):*

- a) en primer lloc, el sacerdot invita a orar;*
 - b) després, es diuen les invocacions de la pregària dels fidels amb la resposta del poble, de manera que cada invocació harmonitze amb la benedicció nupcial, però sense duplicar-la;*
 - c) si no es distribuïx la sagrada comunió, segueix l'oració del Senyor;*
 - d) finalment, ometent l'oració conclusiva, el sacerdot invoca la benedicció de Déu sobre l'esposa i l'espòs, fet que no s'omet mai.*
-

Velació nupcial

Segons els costums de cada lloc, després de la pregària dels fidels es pot realitzar el ritu de la velació nupcial. Els esposos es queden en el seu lloc i s'agenollen. Llavors es posa un vel de color blanc sobre el cap de l'esposa i els muscles de l'espòs, per a simbolitzar el vincle que els unix.

Benedicció nupcial

104. *Els esposos es queden en el seu lloc agenollats.*

El sacerdot, amb les mans juntes, continua:

**Ara preguem humilment que la benedicció de Déu
recaiga sobre estos esposos,
i que amb el seu auxili bondadós
protegisca els qui ha enriquit amb el sagrament del matrimoni.**

Altres fórmules, números 73 i 241.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

105. *El sacerdot, dret de cara als esposos i amb les mans esteses sobre ells, continua amb l'oració següent.*

En l'últim paràgraf d'esta oració, les paraules entre claudàtors es poden ometre, si es considera que les circumstàncies ho aconsellen, com per exemple l'edat avançada dels nòvies.

**¡Oh Déu!,
amb el vostre gran poder féreu del no-res totes les coses,**

i, acomplida l'obra de la creació,
havent creat l'home a imatge vostra,
li donàreu la dona com a ajuda inseparable,
de manera que ja no foren dos, sinó una sola carn;
així ens ensenyàreu
que ningú pot separar allò que vós heu unit.

¡Oh Déu!,
vós heu consagrat la unió conjugal
amb una significació tan admirable,
que, ja des d'un principi,
l'aliança nupcial anunciava profèticament
la unió de Crist i l'Església.

¡Oh Déu!,
vós uniu la dona a l'home
i enriqueu esta unió, establida des del principi,
amb l'única benedicció que no ha sigut abolida
ni per la pena del pecat original
ni pel castic del diluvi.

Mireu ara benignament estos servents,
que, units com a esposos,
demanen la vostra protecció.
Envieu sobre ells la gràcia de l'Esperit Sant,
a fi que, escampada sobre els seus cors la vostra caritat,
continuen fidels en la unió matrimonial.

Concediu a la vostra serventa **N.** la gràcia de l'amor i de la pau,
i que seguisca sempre l'exemple de les santes dones
lloades en les Escriptures.

Que el seu marit confie en ella,
i que, com a companya i cohereua de la vida eterna,
sàpia honrar-la i amar-la sempre,
com Crist ama la seua Església.

I ara, Senyor, vos demanem que estos fills vostres
 perseveren en la fe i en els manaments;
 que, units en matrimoni,
 siguen exemple per la rectitud de la seua vida,
 i, amb la força de l'Evangelí,
 donen davant de tot el món el bon testimoni de Crist;
 [que no els falte descendència,
 que complisquen fidelment els seus deures de pares
 i puguen veure els fills dels seus fills,]
 i, després d'una vellesa feliç,
 aconseguisquen, amb els sants,
 la vida i la felicitat del regne del cel.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Altres fórmules de benedicció nupcial, números 242 i 244.

A continuació, si s'havia fet el ritu de la velació nupcial, es retira el vel que cobrix el cap de l'esposa i els muscles de l'espòs, i continua la celebració.

106. *Després, si no es distribuïx la sagrada comunió, el sacerdot beneïx el poble, dient:*

I que a tots els qui heu vingut a esta festa
 vos beneïska Déu totpoderós,
 Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

107. *És recomanable acabar la celebració amb un cant adequat.*

Sagrada comunió

108. *Si es distribuïx la sagrada comunió, acabada la benedicció nupcial, el sacerdot es dirigix al lloc on es reserva l'eucaristia, pren el copó o la patena amb el Cos del Senyor, el deposita sobre l'altar i s'agenolla.*

109. *Després, introduïx l'oració del Senyor amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Fidels a un manament del Salvador,
 i seguint la seua divina ensenyança,
 gosem dir:

I tots alhora continuen:

Pare nostre, que esteu en el cel.
 Siga santificat el vostre nom.
 Vinga a nosaltres el vostre regne.
 Faça's la vostra voluntat,
 així en la terra com es fa en el cel.
 El nostre pa de cada dia
 doneu-nos, Senyor, el dia de hui.
 I perdoneu les nostres culpes,
 així com nosaltres perdonem els nostres deutors.
 I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,
 ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

110. *El sacerdot, segons l'oportunitat, invita els fidels amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Doneu-vos la pau.

Els nòvios i tots els presents es donen el senyal de pau i caritat.

111. *Després, el sacerdot s'agenolla, pren l'hòstia i, mantenint-la un poc elevada sobre el copó o sobre la patena, de cara als qui volen combregar, diu:*

Mireu l'Anyell de Déu;
 mireu el qui lleva el pecat del món.
 Feliços els convidats a la seua taula.

I els combregants afigen:

Senyor,
 no soc digne que entreu en ma casa;
 digueu-ho només de paraula,
 i serà salvada la meua ànima.

112. *Després, s'acosta als combregants i mostra a cada un d'ells l'hòstia, tenint-la un poc alçada, dient:*

El Cos de Crist.

El qui vol combregar respon:

Amén.

I rep la comunió.

113. *Mentres es distribuïx la comunió, es pot entonar, segons l'oportunitat, un cant adequat.*

114. *Acabada la distribució de la comunió, segons l'oportunitat, es pot guardar un temps de silenci sagrat o cantar un salm o un cant de lloança.*

115. *Després, el sacerdot diu esta oració:*

Preguem.

Senyor,

hem participat de la vostra taula;
feu que estos esposos, que s'han unit en matrimoni,
vos siguen sempre fidels
i vos donen a conèixer entre els hòmens.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Conclusió de la celebració

116. *El ritu conclou amb la benedicció dels esposos i del poble, amb la forma senzilla* Que la benedicció de Déu..., *o amb una de les fórmules que hi ha més avant, números 248-250.*

117. *Acabada la celebració, els testimonis i el sacerdot firmen l'acta de matrimoni. L'acte de firmar pot fer-se en la sagristia o en presència del poble, però no ha de fer-se sobre l'altar.*

CAPÍTOL III

ORDE DE LA CELEBRACIÓ DEL MATRIMONI DAVANT D'UN ASSISTENT LAIC

118. *Quan el matrimoni, d'acord amb la norma del número 25, se celebra davant d'un assistent laic, s'usa el ritual descrit a continuació.*

119. *El laic facultat pel bisbe diocesà per a exercir la funció d'assistent en la celebració del matrimoni es preocuparà tant de la instrucció catequètica dels nòvios com de la seua preparació espiritual. A ell competix organitzar tot allò que afecta els preceptes del dret, i també el que es referix als ritus, pregàries, lectures i participació de la comunitat, de manera que el ritu del sagrament del matrimoni es realitze d'una manera conscient i profitosa.*

El laic assistent no sols exercix la funció de rebre el consentiment dels contraents, sinó que modera tota la celebració del matrimoni.

120. *El ritu es fa normalment en l'església.*

L'assistent ha d'usar una vestidura que no desdiga d'este ministeri, o la que estiga aprovada pel bisbe.

Ritus inicials

121. *Reunit el poble i preparades totes les coses, l'assistent, acompanyat dels ajudants, rep els nòvios i els saluda afablement.*

122. *Després, amb les mans juntes, diu:*

Beneït siga Déu, Pare de tot consol,
que ha tingut misericòrdia de nosaltres.

Tots responen:

Amén.

O bé:

Beneït sigueu per sempre, Senyor.

O d'una altra manera adequada.

123. *Llavors, l'assistent es dirigix als nòvios i als presents, per a disposar-los a la celebració del matrimoni, amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Germans:

Plens d'alegria, hem vingut a la casa del Senyor per a esta celebració, acompanyant **N.** i **N.** en el dia en què es disposen a celebrar la seua unió matrimonial. Per a ells este moment és d'una importància singular. Per això, els hem d'acompanyar amb el nostre amor i amiat, i també amb les nostres oracions fraternals. Hem d'escoltar atentament amb ells la Paraula que Déu ens dirigirà hui. Després, amb la santa Església, invocarem Déu Pare, per Jesucrist, el nostre Senyor, a fi que aculla complagut estos servents seus que volen casar-se, els beneïska i els concedisca viure en unitat permanent.

124. *O bé:*

N. i **N.**, l'Església participa de la vostra alegria i vos rep cordialment junt amb els vostres familiars i amics, en el dia en què unireu per sempre les vostres vides davant de Déu, el nostre Pare. Que el Senyor vos escolte en este dia de felicitat per a vosaltres, vos atorgue la seua benedicció celestial i vos protegisca. Que vos concedisca els desitjos del vostre cor i atenga totes les vostres peticions.

Litúrgia de la paraula

125. *Després, un lector, un dels presents o el mateix assistent, llig un dels texts proposats en el número 56, o bé un altre d'entre les lectures que s'indiquen més avant (núms. 179-222). Es pot fer una o dos lectures, segons es crega més oportú. Sempre s'ha de triar, com a mínim, una lectura que parle explícitament del matrimoni.*

La lectura de l'Evangelí s'introdueix així:

Escolteu ara, germans, les paraules de l'Evangelí segons sant **N.**

Convé que l'assistent faça una exhortació o llija una homilia preparada pel bisbe o el rector.

Celebració del matrimoni

126. *Si se celebren dos o més casaments alhora, tant les preguntes d'abans del consentiment com el mateix consentiment i la recepció del consentimen, es faran sempre separadament per a cada parella. La resta, sense excloure la mateixa benedicció nupcial, es diu en plural i una sola vegada per a tots.*

127. *Acabada l'exhortació, tots es posen drets, fins i tot els nòvios, i els testimonis se situen a cada costat. L'assistent s'adreça als nòvios amb les paraules següents:*

Benvolguts (o bé **N.** i **N.**):

Heu vingut ací perquè el Senyor consagre la vostra voluntat de contraure matrimoni, davant de mi, que he sigut delegat pel nostre bisbe, i davant de la comunitat de l'Església.

Crist beneïx generosament el vostre amor i enriquit amb un nou sacrament aquells que, ja santificats pel baptisme, s'unixen en matrimoni. Este nou sacrament els enfortix per a viure sempre fidels l'un a l'altre i per a complir tots els altres deures de la vida matrimonial.

Per això, en presència de l'Església, vos faré unes preguntes.

Interrogatori abans del consentiment

128. *L'assistent interroga cada una de les parelles sobre la seua llibertat, la seua fidelitat i la seua disposició per a rebre i educar els fills, i a cada pregunta cada parella respon.*

N. i N., la paraula de Déu ens va revelar el sacrament del matrimoni i la dignitat de l'amor conjugal. Ara, davant de la comunitat de l'Església, digueu-nos quina és la vostra intenció:

¿Heu vingut ací per contraure matrimoni sense cap coacció, lliurement i de tot cor?

Els dos responen:

Sí, hi venim lliurement *(o una altra resposta adequada)*.

¿Esteu disposats a amar-vos i a honrar-vos l'un a l'altre durant tota la vida en l'estat del matrimoni?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada)*.

La pregunta següent es pot ometre, si les circumstàncies ho aconsellen, com per exemple l'edat avançada dels nòvios.

¿Esteu disposats a acollir amb amor els fills que rebreu de Déu i a educar-los segons la llei de Crist i l'Església?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada)*.

Consentiment

129. *L'assistent invita els nòvios a manifestar el consentiment:*

Per tant, ja que desitgeu unir-vos amb l'aliança del sant matrimoni, doneu-vos la mà dreta i manifesteu el vostre consentiment davant de Déu i de la seua Església.

Els nòvios es donen la mà dreta.

130. *El nòvio diu:*

Jo, **N.**, et prenc a tu, **N.**, per muller, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

La nòvia diu:

Jo, **N.**, et prenc a tu, **N.**, per marit, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

131. *Quan alguna raó pastoral ho aconselle, l'assistent pot sol·licitar el consentiment dels nòvios per mitjà d'un interrogatori.*

En primer lloc pregunta al nòvio:

N., ¿vols prendre **N.** per muller, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que l'amaràs i l'honraràs tots els dies de la teua vida?

El nòvio respon:

Sí, ho vull.

Després, l'assistent pregunta a la nòvia:

N., ¿vols prendre **N.** per marit, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia, i que l'amaràs i l'honraràs tots els dies de la teua vida?

La nòvia respon:

Sí, ho vull.

Confirmació del consentiment

132. *Després de rebre el consentiment, l'assistent diu als esposos:*

Que el Senyor confirme
el consentiment que vos heu manifestat

en presència de l'Església,
i vos concedisca la seua benedicció.

Allò que Déu ha unit que no ho separe l'home.

O bé:

Que el Déu d'Abraham,
el Déu d'Isaac,
el Déu de Jacob,
el Déu que va unir els nostres primers pares en el paradís,
confirme este consentiment mutu
que vos heu manifestat en presència de l'Església
i, en Crist, vos done la seua benedicció,
de manera que allò que Déu ha unit
no ho separe l'home.

133. *L'assistent invita els presents a lloar Déu:*

Beneïm el Senyor.

Tots responen:

Donem gràcies a Déu.

Poden proferir-se altres aclamacions.

Benedicció i imposició dels anells

134. *L'assistent, amb les mans juntes, diu esta oració:*

Que el Senyor beneïska estos anells
que vos imposareu l'un a l'altre
en senyal d'amor i de fidelitat.

R. Amén.

Segons l'oportunitat, aspergix els anells i els entrega als esposos.

135. *El núvio agafa l'anell destinat a l'esposa i l'imposa en el dit anular de la seua muller, dient si es creu oportú:*

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.
En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

De la mateixa manera, la núvia agafa l'anell destinat a l'espòs i l'imposa en el dit anular del seu marit, dient si es creu oportú:

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.
En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

136. *Després, tota la comunitat pot entonar un himne o un cant de lloança.*

Pregària dels fidels

137. *Seguidament, es fa la pregària dels fidels (de la qual es proposen alguns models en els números 251-252).*

138. *Després de les invocacions, si es distribuïx la sagrada comunió, es diu a continuació la benedicció nupcial (núm. 139). Si no es distribuïx la sagrada comunió, l'assistent continua, amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Déu, Pare nostre,

que voleu els vostres fills units en l'amor,
vos invoquem amb l'oració de la família de Déu,
que ens va ensenyar Jesucrist, el nostre Senyor.

I tots continuen alhora:

Pare nostre, que esteu en el cel.

Siga santificat el vostre nom.

Vinga a nosaltres el vostre regne.

Faça's la vostra voluntat,

així en la terra com es fa en el cel.

El nostre pa de cada dia

doneu-nos, Senyor, el dia de hui.

I perdoneu les nostres culpes,

així com nosaltres perdonem els nostres deutors.

I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,

ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Benedicció nupcial

139. *L'assistent, amb les mans juntes, continua:*

Ara preguem humilment que la benedicció de Déu

recaiga sobre estos esposos,

i que amb el seu auxili bondadós

protegisca els qui ha enriquit amb el sagrament del matrimoni.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

140. *L'assistent, amb les mans juntes, diu sobre els esposos, agenollats, l'oració de benedicció nupcial, amb la participació de tots:*

Beneït sigueu Déu, Pare totpoderós,
que heu creat l'home per la vostra bondat,
i l'heu enaltit fins a deixar una imatge autèntica
del vostre propi amor en la unió de l'home i de la dona.

Tots:

Beneït sigueu per sempre, Senyor.

Assistent:

Beneït sigueu Déu, Fill unigènit, Jesucrist,
que en l'aliança conjugal dels vostres fidels
volguéreu manifestar el misteri del vostre amor per l'Església
i de la vostra entrega a ella, a fi de fer-la santa i immaculada.

Tots:

Beneït sigueu per sempre, Senyor.

Assistent:

Beneït sigueu Déu, Esperit Sant Paràclit,
autor de tota santedat i constructor de la unitat,
que habiteu en els fills del vostre amor
a fi que continuen units amb el vincle de la pau.

Tots:

Beneït sigueu per sempre, Senyor.

Assistent:

Que la vostra providència protegisca
els vostres servents **N.** i **N.**,
els quals heu unit amb el sagrament del matrimoni,
i feu-los viure en un mateix amor,
a fi que, en el goig del matrimoni,
[adornen amb fills la família humana,]
enriqueixquen la santa Església
i siguin testimonis vostres en el món.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

O bé:

Mireu benigne, Senyor,
 els vostres servents **N.** i **N.**;
 i feu que, confiant només en vós,
 reben els dons de la vostra gràcia,
 conserven l'amor en la unitat
 i, després d'esta vida, arriben
 [amb la seua descendència]
 a les alegries del cel.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Després, si no es distribuïx la sagrada comunió, es diu la conclusió de la celebració (núm. 149).

Sagrada comunió

141. *Si es distribuïx la sagrada comunió, acabada la benedicció nupcial, l'assistent es dirigix al lloc on es reserva l'eucaristia, pren el copó o la patena amb el Cos del Senyor, el deposita sobre l'altar i s'agenolla.*

142. *Després, introduïx l'oració dominical amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Fidels a un manament del Salvador,
 i seguint la seua divina ensenyança,
 gosem dir:

I tots alhora continuen:

Pare nostre, que esteu en el cel.
 Siga santificat el vostre nom.
 Vinga a nosaltres el vostre regne.
 Faça's la vostra voluntat,
 així en la terra com es fa en el cel.
 El nostre pa de cada dia
 doneu-nos, Senyor, el dia de hui.
 I perdoneu les nostres culpes,
 així com nosaltres perdonem els nostres deutors.
 I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,
 ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

143. *L'assistent, segons l'oportunitat, invita els fidels amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Doneu-vos la pau.

Els nòvios i tots els presents es donen el senyal de pau i caritat.

144. *Després, l'assistent s'agenolla, pren l'hòstia i, mantenint-la un poc elevada sobre el copó o sobre la patena, de cara als qui volen combregar, diu:*

Mireu l'Anyell de Déu;
mireu el qui lleva el pecat del món.
Feliços els convidats a la seua taula.

I els combregants afigen:

Senyor,
no soc digne que entreu en ma casa;
digueu-ho només de paraula,
i serà salvada la meua ànima.

145. *Si el mateix assistent combrega, diu en secret:*

Que el Cos de Crist em guarde per a la vida eterna.

I, amb reverència, sumix el Cos de Crist.

146. *Després, amb la patena o el copó s'acosta als qui volen combregar i mostra a cada un d'ells l'hòstia, tenint-la un poc alçada, dient:*

El Cos de Crist.

El qui vol combregar respon:

Amén.

I rep la comunió.

147. *Mentres es distribuïx la comunió, es pot entonar, segons l'oportunitat, un cant adequat.*

148. *Acabada la distribució de la comunió, segons l'oportunitat, es pot guardar un temps de silenci sagrat o cantar un salm o un cant de lloança.*

149. *Després, l'assistent diu esta oració:*

Preguem.

Senyor,
hem participat de la vostra taula;
feu que estos esposos, que s'han unit en matrimoni,
vos siguen sempre fidels
i vos donen a conèixer entre els hòmens.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Conclusió de la celebració

150. *L'assistent conclou el ritu senyant-se i dient:*

Que Déu ens òmpliga en la nostra fe de goig i d'esperança.

Que la pau de Crist inunde d'alegria els nostres cors.

Que l'Esperit Sant escampe sobre nosaltres els seus dons.

Tots responen:

Amén.

151. *És recomanable acabar la celebració amb un cant adequat.*

Acabada la celebració, els testimonis i l'assistent firmen l'acta de matrimoni. L'acte de firmar pot fer-se en la sagristia o en presència del poble, però no ha de fer-se sobre l'altar.

CAPÍTOL IV

ORDE DE LA CELEBRACIÓ DEL MATRIMONI ENTRE UNA PART CATÒLICA I UNA PART CATECÚMENA O NO CRISTIANA

152. *Sempre que contrauen matrimoni una part catòlica amb una part catecúmena o no cristiana, dos catecúmens entre si o un catecúmen amb una part no cristiana, la celebració es fa en l'església o en un altre lloc adequat segons el ritu següent.*

El ritual que s'oferix ací, l'ha d'observar el sacerdot o el diaca que haja rebut de l'ordinari del lloc o del rector de la parròquia la delegació per a assistir i beneir en nom de l'Església els matrimonis que s'hi celebren.

Si, d'acord amb la norma de què es parla en el número 25, el matrimoni se celebra davant d'un assistent laic delegat pel bisbe diocesà, s'ha de seguir el mateix ritual, amb les modificacions adequades per a la benedicció nupcial. L'assistent ha d'usar una vestidura que no desdiga d'este ministeri o la que estiga aprovada pel bisbe.

Ritu d'acolliment

153. *A l'hora convinguda, el qui presidix, revestit, si és sacerdot o diaca d'alba i d'estola, o també de pluvial (o de dalmàtica el diaca), de color blanc o festiu, es dirigix a la porta de l'església o al lloc elegit acompanyat dels ministres, rep els nòvios i els saluda afablement.*

Després, ell, amb els ministres, els nòvios, els testimonis i tots els assistents, es dirigixen als seients preparats per a cada u.

154. *A continuació, el qui presidix saluda breument els nòvios per a disposar-los a la celebració del matrimoni, amb estes paraules o unes altres de semblants.*

N. i N., l'Església participa de la vostra alegria i vos rep cordialment junt amb els vostres familiars i amics, en el dia en què unireu per sempre les vostres vides. Per als creients, Déu és la font de l'amor i de la fidelitat, perquè Déu és amor. Per tant, escoltem la seua paraula amb atenció i demanem-li humilment que atenga els vostres desitjos i totes les vostres peticions.

155. *Si les circumstàncies ho aconsellen, s'omet el ritu d'acolliment, i la celebració del matrimoni comença per la litúrgia de la paraula.*

Litúrgia de la paraula

156. *Seguix, en la forma acostumada, la litúrgia de la paraula, prenent els texts proposats en el número 56 o uns altres d'entre les lectures indicades més avant (núms. 179-222). Es pot fer una o dos lectures, segons es crega més oportú. Sempre s'ha de triar, com a mínim, una lectura que parli explícitament del matrimoni.*

Si falta el sacerdot o el diaca, la lectura de l'Evangelí s'introdueix així:

Escolteu ara, germans, les paraules de l'Evangelí segons sant **N**.

157. *Després es fa l'homília sobre el text sagrat, adaptant-la a la situació i a les condicions dels cònjuges i a les altres circumstàncies. Convé que si l'assistent és un laic faci una exhortació o llija una homília preparada pel bisbe o pel rector.*

Celebració del matrimoni

158. *Després, tots es posen drets, inclosos els nòvios, i els testimonis se situen a cada costat. El qui presidix es dirigix als nòvios amb les paraules següents o unes altres de semblants:*

Benvolguts germans:

Heu vingut ací perquè el Senyor consagre la vostra voluntat de contraure matrimoni, davant del ministre de l'Església (davant de mi com a delegat del bisbe per a este acte) i davant de la comunitat dels fidels, i també perquè enfortisca el vostre amor amb la seua benedicció, a fi que visqueu sempre fidels l'un a l'altre i compliu tots els altres deures de la vida matrimonial.

Per això, en presència de l'Església, jo vos pregunte:

Interrogatori

159. *El qui presidix els interroga sobre la seua llibertat, la seua fidelitat i les seues disposicions per a rebre i educar els fills, i a cada pregunta ells responen:*

N. i **N.**, ¿heu vingut ací per contraure matrimoni sense cap coacció, lliurement i de tot cor?

Els dos responen:

Sí, hi venim lliurement *(o una altra resposta adequada).*

¿Esteu disposats a amar-vos i a honrar-vos l'un a l'altre durant tota la vida en l'estat del matrimoni?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada).*

La pregunta següent es pot ometre, si les circumstàncies ho aconsellen, com per exemple l'edat avançada dels nòvios.

¿Esteu disposats a acollir amb amor els fills que rebreu de Déu i a educar-los segons la llei de Crist i l'Església?

Els dos responen:

Sí, hi estem disposats *(o una altra resposta adequada).*

Consentiment

160. *El qui presidix invita els nòvios a manifestar el consentiment:*

Per tant, ja que desitgeu unir-vos amb l'aliança del sant matrimoni, doneu-vos la mà dreta i manifesteu el vostre consentiment davant de Déu i de la seua Església.

Els nòvios es donen la mà dreta.

161. *El nòvio diu:*

Jo, **N.**, et prenc a tu, **N.**, per muller, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

La nòvia diu:

Jo, **N.**, et prenc a tu, **N.**, per marit, i et promet que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia i que t'amaré i t'honraré tots els dies de la meua vida.

162. *Quan alguna raó pastoral ho aconselle, el qui presidix pot sol·licitar el consentiment dels nòvios per mitjà d'un interrogatori.*

En primer lloc pregunta al nòvio:

N., ¿vols prendre **N.** per muller, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia i que l'amaràs i l'honraràs tots els dies de la teua vida?

El nòvio respon:

Sí, ho vull.

Després, el qui presidix pregunta a la nòvia:

N., ¿vols prendre **N.** per marit, i li promets que li seràs fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia i que l'amaràs i l'honraràs tots els dies de la teua vida?

La núvia respon:

Sí, ho vull.

Confirmació del consentiment

163. *Després de rebre el consentiment, el qui presidix diu als esposos:*

Que el Senyor confirme
el consentiment que vos heu manifestat
en presència de l'Església,
i vos concedisca la seua benedicció.

Allò que Déu ha unit que no ho separe l'home.

O bé:

Que el Déu d'Abraham,
el Déu d'Isaac,
el Déu de Jacob,
el Déu que va unir els nostres primers pares en el paradís,
confirme este consentiment mutu
que vos heu manifestat en presència de l'Església
i, en Crist, vos done la seua benedicció,
de manera que allò que Déu ha unit
no ho separe l'home.

164. *El qui presidix invita els presents a lloar Déu:*

Beneïm el Senyor.

Tots responen:

Donem gràcies a Déu.

Poden proferir-se altres aclamacions.

Benedicció i imposició dels anells

165. *Si les circumstàncies ho aconsellen, es poden ometre la benedicció i la imposició dels anells. Si es fan, el sacerdot (o el diaca) diu:*

Que el Senyor beneïska ✠ estos anells
que vos imposareu l'un a l'altre
en senyal d'amor i de fidelitat.

R. Amén.

Altres fórmules de benedicció dels anells, números 229-230.

166. *L'assistent laic, amb les mans juntes, diu les mateixes paraules, però omet el senyal de la creu:*

Que el Senyor beneïska estos anells
que vos imposareu l'un a l'altre
en senyal d'amor i de fidelitat.

R. Amén.

Segons l'oportunitat, aspergix els anells i els entrega als esposos.

167. *El núvio agafa l'anell destinat a l'esposa i l'imposa en el dit anular de la seua muller, dient si es creu oportú:*

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.

Si és cristià, pot afegir:

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

De la mateixa manera, la núvia agafa l'anell destinat a l'espòs i l'imposa en el dit anular del seu marit, dient si es creu oportú:

N., rep este anell, senyal del meu amor i de la meua fidelitat.

Si és cristiana, pot afegir:

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

168. *Després, tota la comunitat pot entonar un himne o un cant de lloança.*

Pregària dels fidels

169. *Seguidament, es fa la pregària dels fidels (de la qual es proposen alguns models en els números 251-252):*

170. *Després de les invocacions, el qui presidix continua, amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Déu, Pare nostre,
que voleu els vostres fills units en l'amor,
nosaltres, els cristians, vos invoquem amb l'oració de la família de Déu,
que ens va ensenyar Jesucrist, el nostre Senyor.

I tots continuen alhora:

Pare nostre, que esteu en el cel.
Siga santificat el vostre nom.
Vinga a nosaltres el vostre regne.

Façà's la vostra voluntat,
 així en la terra com es fa en el cel.
 El nostre pa de cada dia
 doneu-nos, Senyor, el dia de hui.
 I perdoneu les nostres culpes,
 així com nosaltres perdonem els nostres deutors.
 I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació,
 ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Benedicció nupcial

171. *Normalment es diu la benedicció nupcial sobre els esposos. No obstant això, si les circumstàncies ho aconsellen, es pot ometre i, en lloc de la benedicció nupcial, es diu l'oració que s'indica en el número 174.*

Els esposos, segons l'oportunitat, s'agenollen en el seu lloc.

El sacerdot (o el diaca), amb les mans juntes, continua:

Ara preguem humilment que la benedicció de Déu
 recaiga sobre estos esposos,
 i que amb el seu auxili bondadós
 protegisca els qui ha enriquit amb el sagrament del matrimoni.

Tots preguen en silenci durant uns moments.

172. *Després, el sacerdot (o el diaca), dret de cara als esposos i amb les mans esteses sobre ells, continua:*

¡Pare Sant!

Vós heu creat totes les coses,
 vós heu creat l'home i la dona a imatge vostra
 i heu beneït la seua unió matrimonial.
 Escolteu la nostra humil pregària
 per estos fills vostres
 que hui s'han unit amb l'aliança matrimonial.

Senyor, que la vostra benedicció descendisca abundantment
 sobre esta esposa **N.**
 i sobre el seu marit **N.**,
 i que la gràcia del vostre Esperit Sant
 inflame des del cel els seus cors,
 a fi que, en el goig de la mútua entrega personal,
 siguem exemple per la rectitud de la seua vida,
 (i complisquen fidelment els seus deures de pares).

Que vos lloen, Senyor, en les alegries
i vos busquen en les penes;
que, enmig dels afanys de la vida,
senten que vós els conforteu,
i enmig dels patiments,
senten que vós els consoleu;
i, després d'una vellesa feliç,
acompanyats dels amics que hui els rodegen,
arriben un dia al regne del cel.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

173. *Si presidix un assistent laic, amb les mans juntes diu:*

Beneït sigueu, Déu i Senyor,
creador i protector del gènere humà,
que en la unió de l'home i de la dona
heu deixat una imatge autèntica del vostre amor.

Senyor, que la vostra benedicció descendisca abundantment
sobre esta esposa **N.**
i sobre el seu marit **N.**,
i que la gràcia del vostre Esperit Sant
inflame des del cel els seus cors,
a fi que, en el goig de la mútua entrega personal,
siguen exemple per la rectitud de la seua vida,
(i complisquen fidelment els seus deures de pares).

Que vos lloen, Senyor, en les alegries
i vos busquen en les penes;
que, enmig dels afanys de la vida,
senten que vós els conforteu,
i enmig dels patiments,
senten que vós els consoleu;
i, després d'una vellesa feliç,
acompanyats dels amics que hui els rodegen,
arriben un dia al regne del cel.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

174. *Si, per raó de les circumstàncies, s'omet la benedicció nupcial, es diu esta oració sobre els esposos:*

Escolteu, benigne, ¡oh Senyor!, les nostres súplices
 i protegiu les vostres institucions,
 ordenades per a la propagació del gènere humà,
 a fi que allò que vós heu unit
 ho conservem amb la vostra ajuda.

Pel nostre Senyor Jesucrist.

R. Amén.

Conclusió de la celebració

175. *Després, el sacerdot (o el diaca) beneix el poble dient:*

I que a tots els qui heu vingut a esta festa
 vos beneïska Déu totpoderós,
 Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

176. *Si dirigix la celebració un assistent laic, pot concloure el ritu senyant-se i dient:*

Que Déu ens òmpliga en la nostra fe de goig i d'esperança.
 Que la pau de Crist inunde d'alegria els nostres cors.
 Que l'Esperit Sant escampe sobre nosaltres els seus dons.

Tots responen:

Amén.

177. *És recomanable acabar la celebració amb un cant adequat.*

178. *Acabada la celebració, els testimonis i el qui presidix firmen l'acta de matrimoni. L'acte de firmar pot fer-se en la sagristia o en presència del poble, però no ha de fer-se sobre l'altar.*

CAPÍTOL V

TEXTS DIVERSOS APLICABLES EN EL RITUAL DEL MATRIMONI O EN LA MISSA «PELS ESPOSOS»

I

LECTURES BÍBLIQUES

En la missa «pels esposos» i en els matrimonis que se celebren sense missa es poden usar els fragments bíblics següents. Caldrà triar sempre, almenys, una lectura que parle explícitament del matrimoni. Eixes lectures són les que apareixen marcades amb un asterisc.

Lectures de l'Antic Testament

1

* 179.

Déu creà l'home i la dona

Lectura del llibre del Gènesi

1, 26-28. 31a

Déu digué:

— «Fem l'home a imatge nostra, semblant a nosaltres, i que tinga sotmesos els peixos del mar, els animals alats i totes les bèsties i rèptils que es mouen sobre la terra.»

Déu creà l'home a la seua imatge, el creà a imatge de Déu; creà l'home i la dona.

I Déu els beneí dient-los:

— «Sigueu fecunds, multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la; tingueu sotmesos els peixos del mar, els ocells del cel i tots els animals que es mouen sobre la terra.»

Déu va veure tot allò que havia fet, i era bo de veritat.

2

* 180.

Els dos formen una sola família

Lectura del llibre del Gènesi

2, 18-24

El Senyor Déu digué:

— «No és bo que l'home estiga sol. Li faré qui l'ajude i l'acompanye.»

El Senyor Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals, era el seu nom. L'home donà el nom a cada un dels animals domèstics i salvatges i a cada un dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i de fer-li companyia. Llavors el Senyor Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, Déu prengué una de les costelles de l'home i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor Déu en va fer la dona, i la presentà a l'home.

L'home digué:

— «Esta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha sigut presa de l'espòs.»

Per això l'home deixa son pare i sa mare per a unir-se a la seua esposa, i, des d'aquell moment, ells dos formen una sola família.»

3

* 181.

Isaac prengué Rebeca per esposa i amb el seu amor es consolà de la mort de sa mare

Lectura del llibre del Gènesi

24, 48-51. 58-67

En aquells dies, l'administrador d'Abraham digué a Laban:

— «Beneïsc el Senyor, Déu del meu amo Abraham, perquè m'ha guiat pel bon camí per a poder portar com a muller del fill del meu amo la filla del seu germà. Ara, per tant, digueu-me si voleu ser bondadosos i lleials amb el meu amo. Si no ho voleu, digueu-m'ho i me n'aniré a dreta o a esquerra.»

Laban i Betuel li van respondre:

— «El Senyor ha dit l'última paraula; nosaltres no la podem discutir. Ací tens Rebeca. Pren-la i ves-te'n amb ella. Que siga la muller del fill del teu amo, tal com ha dit el Senyor.»

Van cridar Rebeca i li van preguntar:

— «¿Vols anar-te'n amb este home?»

Ella respongué:

— «Sí.»

Llavors van deixar anar Rebeca amb la seua nodrissa i l'administrador d'Abraham amb els seus hòmens. I van beneir Rebeca amb estes paraules:

— «Germana nostra, que et multipliques a centenars de milers; que els teus descendents hereten les ciutats dels teus enemics.»

Rebeca i les seues serventes van muntar dalt dels camells i van seguir l'administrador d'Abraham. Així ell va prendre Rebeca i se'n van anar.

Justament Isaac, que vivia en la regió del Nègueb, havia vingut del pou de Lahai-Roí. Isaac havia eixit al camp a passejar a poqueta nit quan va veure uns camells que venien. Rebeca va veure Isaac, saltà del camell i va preguntar a l'administrador:

— «¿Qui és aquell home que va pel camp i ve cap a nosaltres?»

Ell li respongué:

— «És el meu amo.»

Llavors Rebeca es va tancar la cara amb el vel.

L'administrador va contar a Isaac tot el que havia fet. Isaac va fer entrar Rebeca a la tenda on havia viscut Sara, sa mare. Prengué Rebeca per esposa i li donà el seu amor. Això consolà Isaac de la mort de sa mare.

4

182. **Que el Senyor del cel vos assistisca, fill meu,
i faça davallar sobre vosaltres el seu amor i la seua pau**

Lectura del llibre de Tobit

7, 6-14

En aquells dies, Ragüel s'alçà d'una revolada i besava Tobies plorant, i després li digué:

— «¡Que Déu et beneïska, fill meu! ¡És molt bo, el teu pare! ¡I quina desgràcia que s'haja tornat cego, un home tan just i caritatiu com ell!»

I abraçava plorant el seu parent Tobies. La seua dona Edna i la seua filla Sara també ploraven pensant en Tobit.

Ragüel els va acollir afectuosament i va fer matar un corder del seu ramat. Ells es van llavar i es van purificar. Quan estaven en taula, Tobies digué a Rafael:

— «Azaries, germà meu, digues a Ragüel que em done per muller la meua parenta Sara.»

I Ragüel, que ho va sentir, digué al jove:

— «Menja i beu, i reposa a gust esta nit. Tu, germà meu, ets l'únic home a qui pertoca casar-se amb la meua filla. Ni jo mateix puc donar-la a ningú, ja que tu ets el meu parent més pròxim. Però, fill meu, t'he de dir tota la veritat. Ja l'he donada a set hòmens de la nostra parentela i tots han mort la mateixa nit de bodes, quan volien acostar-se-li. Per això ara, fill meu, menja i beu, que el Senyor ja farà el que més vos convinga.»

Però Tobies replicà:

— «No menjaré ni beuré res fins que no hages decidit este assumpte meu.»

Ragüel li diu:

— «¡Està decidit! Sara et serà donada tal com prescriu la llei de Moisès. Déu mateix, des del cel, té determinat que te la done. Pren-la per esposa. Des d'ara sou marit i muller. Sara és teua, des de hui i per sempre. Fill meu, que el Senyor del cel vos assistisca esta nit i faça davallar sobre vosaltres el seu amor i la seua pau.»

Ragüel va cridar llavors la seua filla, Sara. Quan la tingué davant, l'agafà per la mà i la va donar a Tobies dient:

— «Pren la muller que t'és donada, segons les prescripcions de la llei que es troben en els llibres de Moisès. Pren-la i porta-la amb salut a casa de ton pare. Que el Déu del cel vos concedisca la pau.»

Després va cridar la mare de la xica, li va fer portar un full i va estendre l'acta de matrimoni fent constar que donava a Tobies la seua filla per muller, tal com prescriu la llei de Moisès. Llavors van començar el convit.

5

* 183.

Que arribem junts a la vellesa en bona salut

Lectura del llibre de Tobit

8, 4b-8

En la nit de bodes, Tobies digué a Sara:

— «Alça't, germana meua. Preguem al nostre Senyor i supliquem-li que faça davallar sobre nosaltres el seu amor i la seua protecció.

Sara es va alçar i els dos es posaren a pregar suplicant la protecció de Déu. Tobies va començar així la seua súplica:

— «Sigueu beneït, Déu dels nostres pares, que el vostre nom siga beneït per totes les generacions: que vos beneïsquen per segles i segles el cel i tot el que heu creat. Vós féreu Adam i li donàreu Eva, la seua muller, a fi que l'ajudara i el sostinguera. D'ells dos va eixir el llinatge humà. Vós diguéreu: "No és bo que l'home estiga sol, fem-li una ajuda que se li parega." Si jo prenc ara esta germana meua, no és per un desig luxuriós, sinó per un amor sincer. Vullgueu apiadar-vos de nosaltres dos, feu que arribem junts a la vellesa.»

Llavors van afegir els dos alhora:

— «Amén, amén.»

6

* 184. **L'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis**

Lectura del llibre dels Proverbis

31, 10-13. 19-20. 30-31

¡Quant de valor té una bona esposa!
 És molt més apreciada que les perles.
 El cor del seu marit confia en ella,
 no són escassos els beneficis que en traurà.
 Durant tota la vida
 el farà feliç, i no desgraciat.
 Es procura la llana i el lli,
 que les seues mans transformen en belles peces.
 Pren en les mans la filosa
 i els seus dits agafen el fus.
 Obri les mans als pobres,
 allarga el braç als indigents.

L'encant és aparença, la bellesa es dissipa;
 l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis.
 Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball;
 que la seua obra l'elogie davant de tot el poble.

7

185. **L'amor és fort com la mort**

Lectura del Càntic dels Càntics

2, 8-10. 14. 16a; 8, 6-7a

¡Escolteu, sent la veu del meu amat!
 Mireu, ve corrent per les muntanyes,
 saltant per les collades.
 El meu amat és semblant a una gasela
 o a un cervatell.
 ¡Mireu-lo! Està darrere de la nostra tanca,
 aguantant per la finestra,
 espiant per les gelosies.
 El meu amat parla i em diu:
 «¡Alça't, amiga meua,
 bonica meua, i vine!

Coloma meua, en els clevills de la roca,
 en els amagatalls dels espadats,
 fes-me veure la teua cara,
 fes-me sentir la teua veu,
 perquè la teua veu és suau,
 i la teua cara, bonica.»

El meu amat és tot meu,
 i jo soc tota seua.

Ell m'ha dit: «Posa'm com un segell sobre el teu cor,
 com un segell sobre el teu braç;
 perquè l'amor és fort com la mort;
 la passió, inexorable com l'abisme:
 les seues flames són flames abrandades,
 una flama divina.
 Els mars profunds no podran apagar l'amor,
 ni ofegar-lo les fonts dels oceans.»

8

* 186. **En una casa ordenada, una dona com cal és tan bella
 com el sol que s'alça en les altures del Senyor**

Lectura del llibre del Eclesiàstic

26, 1-4. 13-16

Feliç el marit d'una dona com cal:

¡viurà el doble d'anys!

Una dona forta és l'alegria del marit:

este passarà en pau els anys de la seua vida.

Una dona com cal és sempre una benedicció

que toca en sort als qui veneren el Senyor;

tant si són rics com si són pobres tindran el cor content

i sempre portaran l'alegria en la cara.

La gràcia d'una dona és l'alegria del marit,

i el seu coneixement el fa rejuvenir.

Una dona discreta és un do del Senyor,

i una dona ben educada no té preu.

El pudor en una dona és la millor de les gràcies

i res val tant com una dona prudent.
 En una casa ordenada, una dona com cal és tan bella
 com el sol que s'alça en les altures del Senyor.

9

187. **Pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà
 una aliança nova**

Lectura del llibre del profeta Jeremies 31, 31-32a. 33-34a

Vénen dies —diu el Senyor—, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per a fer-los eixir del país d'Egipte.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà esta: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en el seu cor. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instruïsquen l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més menut al més gran.

Lectures del Nou Testament

1

188. **¿Qui ens separarà de l'amor de Crist?**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 8, 31b-35. 37-39

Germans:

Si tenim Déu a favor amb nosaltres, ¿qui tindrem en contra? Ell, que no va compadir el seu propi Fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres, ¿com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? ¿Qui s'alçarà per a acusar els elegits de Déu, si Déu els fa justos? ¿Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

¿Qui ens separarà de l'amor de Crist? ¿La tribulació, l'angoixa, la persecució, la fam, la nuesa, el perill, l'espasa?

Però, de tot això, n'eixim plenament vencedors gràcies a aquell que ens ama. N'estic segur: ni la mort ni la vida, ni els àngels ni les potències, ni el present ni el futur, ni els poders, ni el món de dalt ni el de baix, ni res de l'univers creat ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre.

2

189. Oferiu-vos a Déu vosaltres mateixos
com una víctima viva, santa i agradable

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 12, 1-2. 9-18

Germans, per la misericòrdia que Déu ens té, vos demane que vos oferiu vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte verdader. No vos adapteu al món present; transformeu-vos renovant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a ell i perfecte.

Que l'amor no siga fingit. Fugiu del mal, abraceu-vos al bé. Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres. Esforceu-vos a ser sol·lícits. Sigueu fervents d'esperit, serviu el Senyor. Que l'esperança vos òmpliga d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb afany l'hospitalitat.

Beneïu els qui vos perseguixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Visqueu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No vos tingueu per savis. No torneu a ningú mal per mal, mireu de fer el bé a tots. Si és possible, i fins on depenga de vosaltres, estigueu en pau amb tot el món.

O bé, més breu:

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 12, 1-2. 9-13

Germans, per la misericòrdia que Déu ens té, vos demane que vos oferiu vosaltres mateixos com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte verdader. No vos adapteu al món present; transformeu-vos renovant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu, allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

Que l'amor no siga fingit. Fugiu del mal, abraceu-vos al bé. Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres. Esforceu-vos a ser sol·lícits. Sigueu fervents d'esperit, serviu el Senyor. Que l'esperança vos òmpliga d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb afany l'hospitalitat.

3

190. **Accepteu-vos els uns als altres com Crist vos ha acceptat**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

15, 1b-3a. 5-7. 13

Germans, no hem de buscar allò que ens plau. Més prompte, que cada u mire de complaure els altres i procure el bé d'ells, per a edificar la comunitat. Tampoc Crist va buscar complaure's a ell mateix.

Que Déu, de qui provenen la constància i el consol, vos concedisca també viure sempre i en tot d'acord els uns amb els altres, a exemple de Jesucrist; així, amb un sol cor i a una sola veu, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això, accepteu-vos els uns als altres com Crist vos ha acceptat, i doneu així glòria a Déu.

Que el Déu de l'esperança òmpliga la vostra fe d'alegria i de pau a fi que sobreixiu d'esperança gràcies a la força de l'Esperit Sant.

4

191. Els vostre cossos són el temple de l'Esperit Sant

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 6, 13c-15a. 17-20

Germans:

El cos no és per a la luxúria, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'unix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la luxúria. Els altres pecats que comet l'home són exteriors al seu cos, però el luxuriós peca contra el seu propi cos. ¿No sabeu que els vostres cossos són el temple de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que residix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu vos ha adquirit a un preu molt alt: ¡glorifiqueu-lo en el vostre cos!

5

192. Si jo no amara, no em serviria res

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint 12, 31 – 13, 8a

Germans:

Interesseu-vos més pels dons millors. Però ara vos indicaré un camí incomparablement més gran.

Si jo parlara els llenguatges dels hòmens i dels àngels, però no amara, seria com una campaneta sorollosa o un címbal estrident.

Si tinguera el do de profecia i arribara a conèixer tots els secrets de Déu i tota la veritat, si tinguera tanta fe que fora capaç de moure les muntanyes, però no amara, no seria res.

Si repartira tots els meus béns als pobres, fins i tot si em venguera a mi mateix per esclau, però no amara, només per a ser ben vist, no em serviria de res.

L'amor és pacient, és bondadós; l'amor no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és grosser ni interessat, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de la injustícia, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

L'amor no passarà mai.

6

193.

Un sol cos i un sol Esperit

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

4, 1-6

Germans:

Jo, presoner per causa del Senyor, vos demane que visqueu d'una manera digna la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, procurant conservar la unitat de l'Esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol Esperit, com és també una sola l'esperança que naix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme. Un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i està present en tots.

7

* 194.

Este misteri és molt gran: em referisc a Crist i a l'Església

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 2a. 21-33

Germans:

Viviu en l'amor, tal com Crist ens amà i s'entregà a si mateix per nosaltres. Sotmeteu-vos els uns als altres per reverència a Crist. Dones, sotmeteu-vos als vostres marits, tal com tots ens sotmetem al Senyor, perquè el marit és cap de la seua esposa, igual que Crist és cap i salvador de l'Església, que és el seu cos. Per tant, així com l'Església se sotmet a Crist, també les esposes s'han de sotmetre en tot als marits.

I vosaltres, marits, ameu les vostres esposes, tal com Crist ama l'Església.

Ell s'ha entregat per ella, per a santificar-la, purificant-la amb el bany de l'aigua acompanyat de la Paraula, a fi de portar a la seua presència una Església gloriosa, sense taques ni arrugues ni res paregut: una Església que fora santa i immaculada. Igualment els marits han d'amar l'esposa com el seu propi cos.

Qui ama la seua esposa s'estima a ell mateix. No hi ha hagut mai ningú no estimara el seu propi cos; al contrari, tots l'alimenten i el visten. També Crist ho fa així amb la seua Església, perquè som membres del seu cos.

Per dir-ho amb paraules de les Escriptures: «Per això l'home deixarà son pare i sa mare per a unir-se a la seua esposa, i els dos formaran una sola carn.»

Este misteri és molt gran: em referisc a Crist i a l'Església, però també val per a vosaltres. Que cada u ame la seua muller com a si mateix, i que la muller siga respectuosa amb el marit.

O bé, més breu:

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

5, 2a. 25-32

Germans:

Viviu en l'amor, tal com Crist ens amà i s'entregà a si mateix per nosaltres.

I vosaltres, marits, ameu les vostres esposes, tal com Crist ama l'Església.

Ell s'ha entregat per ella, per a santificar-la, purificant-la amb el bany de l'aigua acompanyat de la Paraula, a fi de portar a la seua presència una Església gloriosa, sense taques ni arrugues ni res paregut: una Església que fora santa i immaculada. Igualment els marits han d'amar l'esposa com el seu propi cos.

Qui ama la seua esposa s'estima a ell mateix. No hi ha hagut mai ningú no estimara el seu propi cos; al contrari, tots l'alimenten i el visten. També Crist ho fa així amb la seua Església, perquè som membres del seu cos.

« Per això l'home deixarà son pare i sa mare per a unir-se a la seua esposa, i els dos formaran una sola carn.»

Este misteri és molt gran: em referisc a Crist i a l'Església.

8

195. **El Déu de la pau serà amb vosaltres**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipos

4, 4-9

Germans:

Viviu sempre contents en el Senyor; ho repetisc, viviu contents. Que tots vos coneguen com a gent de bon tracte. El Senyor està prop. No vos inquieteu per res. En cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies. I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, lloable, tot allò que siga virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que de mi heu après i rebut, sentit o vist, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

9

196. **Com a coronament de tot ameu-vos,
que l'amor tot ho lliga i perfecciona**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

3, 12-17

Germans:

Com a elegits de Déu, sants i amats, tingueu sentiments de compassió, de bondat d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si algú té res contra un altre, perdoneu-li-ho. El Senyor vos ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això ameu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist, a la qual heu sigut cridats per a formar un sol cos, regne en els vostres cors. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist habite en vosaltres amb tota la seua riquesa; instruïu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota saviesa; agraïts a Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de

l'Esperit; tot allò que feu, siga de paraula, siga d'obra, feu-ho en nom de Jesús, i, per mitjà d'ell, doneu gràcies a Déu Pare.

10

197. **Que tots honren el matrimoni**

Lectura de la carta als cristians Hebreus

13, 1-4a. 5-6b

Persevereu en l'amor fratern. No vos oblideu de practicar l'hospitalitat; gràcies a ella, alguns, sense saber-ho, van acollir àngels. Recordeu-vos dels presos com si fóreu presos amb ells; recordeu-vos igualment dels qui són maltractats, pensant que també vosaltres teniu un cos. Que tots honren el matrimoni i guarden immaculada la vida conjugal.

Que l'amor als diners no inspire la vostra conducta; acontenteu-vos amb el que teniu, ja que Déu mateix ha dit: «No et deixaré, no t'abandonaré». Així podem dir amb tota confiança: «El Senyor m'ajuda, res em fa por».

11

* 198. **Viviu tots units, tingueu els mateixos sentiments,
estimeu els germans**

Lectura de la primera carta de sant Pere

3, 1-9

Estimats:

Vosaltres, mullers, estigueu sotmeses als vostres marits. Així, fins i tot si alguns refusen creure en la Paraula, seran guanyats, sense paraules, per la vostra manera de viure, quan es fixen en el vostre comportament respectuós i cast. No busqueu adornar-vos per fora amb pentinats complicats, joies d'or i vestits elegants; busqueu més prompte aquella disposició amagada en el cor que és l'ornament incorruptible d'un esperit dolç i seré. Això sí que té valor als ulls de Déu. Així s'adornaven en un altre temps les dones santes, que confiaven en Déu i vivien sotmeses als seus marits, com Sara, que obeïa Abraham i l'anomenava senyor. Vosaltres sou ara filles seues, en la mesura que obreu el bé i no teniu por de res.

També vosaltres, marits, sapieu conviure amb les vostres mullers tenint en compte que la seua naturalesa és més delicada; tracteu-les amb respecte, perquè són hereues amb vosaltres de la gràcia de la vida. Així res destorbarà les vostres pregàries.

Finalment, viviu tots units, tingueu els mateixos sentiments, estimeu els germans, sigueu afectuosos i humils; no torneu mal per mal, ni injúria per injúria; ben al contrari, beneïu, ja que Déu vos ha cridat a rebre en herència una benedicció.

12

199. **Estimem amb obres i de veritat**

Lectura de la primera carta de sant Joan 3, 18-24

Fills meus, no estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat. D'esta manera coneixerem que som de la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè, encara que la nostra consciència ens acuse, Déu és més gran que la nostra consciència i ell ho sap tot.

Estimats, si la consciència no ens acusa, podem acostar-nos a Déu amb tota confiança, i rebrem d'ell tot el que li demanem, perquè guardem els seus manaments i fem allò que li agrada.

I este és el seu manament: que creguem en el nom del seu Fill Jesucrist, i que ens estimem els uns als altres, tal com ell ens ha manat. El qui guarda els seus manaments, està en Déu, i Déu en ell. I coneixem que està en nosaltres per l'Esperit que ens ha donat.

13

200. **Déu és amor**

Lectura de la primera carta de sant Joan 4, 7-12

Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tot aquell que estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no ha conegut Déu, perquè Déu és amor.

L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor consistix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu: ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats.

Estimats meus, si Déu ens ha amat així, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. A Déu, no l'ha vist mai ningú, però si ens estimem, ell està en nosaltres i, dins de nosaltres, el seu amor ha arribat a la plenitud.

14

201. **Feliços els convidats al banquet de les bodes de l'Anyell**

Lectura del llibre de l'Apocalipsi

19, 1. 5-9a

Jo, Joan, vaig sentir al cel la veu forta d'una gran multitud que proclamava:

— «¡Al·leluia! La salvació, la glòria i el poder són del nostre Déu.»

Després va eixir del tron una veu que exclamava:

— «Lloeu el nostre Déu, tots els seus servents, tots els qui el venereu, menuts i grans.»

Llavors vaig sentir la veu d'una gran multitud, que era com el bram de les onades, com l'esclafit d'una tronada potent. I deien:

— «¡Al·leluia! El Senyor nostre, el Déu de l'univers, ha instaurat el seu regne. Alegrem-nos-en i celebrem-ho, doneu-li glòria. Ha arribat l'hora de les bodes de l'Anyell, i la seua esposa ja està engalanada. Li ha sigut concedit vestir-se de lli pur i resplendent, que són les bones obres del poble sant.»

Després un àngel em va dir:

— «Escriu "Feliços els convidats al banquet de les bodes de l'Anyell".»

Salms responsorials

1

202.

Sl 33 (32), 12 i 18. 20-21. 22 (R.: 5b)

Feliç la nació que té el Senyor per Déu,
feliç el poble que ell ha elegit per heretat.
Els ulls del Senyor vetlen els qui el veneren,
els qui esperen la seua misericòrdia.

R. Senyor, la terra està plena del vostre amor.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix.
És l'alegria del nostre cor,
i el seu sant nom ens dona confiança.

R. Senyor, la terra està plena del vostre amor.

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
eixa és l'esperança que posem en vós.

R. Senyor, la terra està plena del vostre amor.

2

203.

Sl 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2a o bé 9a)

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seua lloança.
La meua ànima es gloria en el Senyor;
se n'alegraran els humils quan ho senten.

R. Beneiré el Senyor en tot moment.
o bé: Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

Tots amb mi glorifiqueu el meu Senyor,
exalcem junts el seu nom.
He demanat al Senyor que em guiara;
ell m'ha escoltat, m'ha alliberat dels meus patiments.

R. Beneiré el Senyor en tot moment.
o bé: Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

Alceu la mirada cap a ell: vos omplirà de llum;
 i no haureu d'abaixar els ulls avergonyits.
 Quan els pobres invoquen el Senyor,
 els escolta i els salva de totes les seues preocupacions.

R. Beneiré el Senyor en tot moment.
o bé: Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

L'àngel del Senyor acampa
 entorn dels seus fidels, per a protegir-los.
 Tasteu i veureu que bo que és el Senyor;
 feliç l'home que es refugia en ell.

R. Beneiré el Senyor en tot moment.
o bé: Tasteu i veureu que bo que és el Senyor.

3

204.

SI 103 (102), 1-2. 8 i 13. 17-18a (R.: 8a o bé cf. 17)

Beneïx el Senyor, ànima meua,
 del fons del cor beneïx el seu sant nom.
 Beneïx el Senyor, ànima meua,
 no t'oblides mai dels seus favors.

R. El Senyor és compassiu i benigne.
o bé: L'amor del Senyor pels seus fidels és de sempre i dura sempre.

El Senyor és compassiu i benigne,
 lent per al castic, generós en l'amor.
 Com un pare s'apiada dels fills,
 el Senyor s'apiada dels fidels.

R. El Senyor és compassiu i benigne.
o bé: L'amor del Senyor pels seus fidels és de sempre i dura sempre.

Però l'amor del Senyor pels seus fidels
 és de sempre i dura sempre,
 la seua bondat s'estén als fills dels fills
 si guarden la seua aliança.

R. El Senyor és compassiu i benigne.
o bé: L'amor del Senyor pels seus fidels és de sempre i dura sempre.

4

205. Sl 112 (111), 1-2. 3-4. 5-7a. 7bc-8. 9 (R.: cf. 1 o bé 'Al-leluia')

Feliç l'home que venera el Senyor
i estima de cor els seus preceptes.
La seua descendència serà gran en el país,
serà beneït el llinatge dels justos.

R. Feliç l'home que estima de cor els preceptes del Senyor.
o bé: Al-leluia.

En sa casa hi ha riquesa i abundància,
la seua bondat dura per sempre.
L'home just, compassiu i benigne
és llum que apunta en la foscor.

R. Feliç l'home que estima de cor els preceptes del Senyor.
o bé: Al-leluia.

Afortunat l'home que presta de bon grat,
que disposa a consciència els seus quefers.
El just no caurà mai,
i deixarà un record inesborrable.

R. Feliç l'home que estima de cor els preceptes del Senyor.
o bé: Al-leluia.

Viu sense por de males noves,
se sent ferm confiant en el Senyor,
té el cor incommovible, no tem res,
i a la fi veurà vençuts els enemics.

R. Feliç l'home que estima de cor els preceptes del Senyor.
o bé: Al-leluia.

Repartix allò que té, ho dona als pobres,
la seua bondat dura per sempre,
pot alçar el front amb dignitat.

R. Feliç l'home que estima de cor els preceptes del Senyor.
o bé: Al-leluia.

5

* 206.

Sl 128 (127), 1-2. 3. 4-5 (R.: cf. 1 o bé 4)

Feliç tu, fidel del Senyor,
 que vius seguint els seus camins.
 Menjaràs del fruit del teu treball,
 seràs feliç i tindràs sort.

R. Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.
o bé: És així com els fidels del Senyor seran beneïts.

La teua esposa donarà fruit com una parra,
 dins de la intimitat de ta casa;
 veuràs els fills com a brots d'olivera
 al voltant de la taula.

R. Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.
o bé: És així com els fidels del Senyor seran beneïts.

Així és com els fidels del Senyor seran beneïts.
 Que el Senyor et beneïska des de Sió.
 Que tota la vida pugues veure
 prosperar Jerusalem.

R. Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.
o bé: És així com els fidels del Senyor seran beneïts.

6

207.

Sl 145 (144), 8-9. 10 i 15. 17-18 (R.: 9a)

El Senyor és compassiu i benigne,
 lent per al castic, generós en l'amor.
 El Senyor és bo per a tots,
 estima entranyablement tot allò que ell ha creat.

R. El Senyor és bo per a tots.

Que vos enaltisquen les vostres criatures,
 que vos beneïsquen els fidels.
 Tots tenen els ulls en vós, mirant esperançats,
 i en el seu temps vós els doneu l'aliment.

R. El Senyor és bo per a tots.

Són camins de bondat, els del Senyor,
 les seues obres són obres d'amor.
 El Senyor està prop dels qui l'invocuen,
 dels qui l'invocuen amb sinceritat.

R. El Senyor és bo per a tots.

7

208. SI 148, 1-2. 3-4. 9-10. 11-13ab. 13c-14a (R.: 13a o bé 'Al-leluia')

Lloeu el Senyor des del cel,
 lloeu-lo en les altures;
 lloeu-lo, tots els seus àngels,
 lloeu-lo, tots els seus estols.

R. Que tots lloen el nom del Senyor.
o bé: Al-leluia.

Lloeu-lo, sol i lluna,
 lloeu-lo, estrelles lluminoses;
 lloeu-lo, cel del cel
 i aigües de damunt del cel.

R. Que tots lloen el nom del Senyor.
o bé: Al-leluia.

Muntanyes i tots els tossals,
 arbres fruiters i tots els cedres,
 feres i animals domèstics,
 rèptils i ocells alats.

R. Que tots lloen el nom del Senyor.
o bé: Al-leluia.

Pobles i reis de la terra,
 poderosos i governants de tot el món,
 infants i vells,
 xics i xiques.
 Que tots lloen el nom del Senyor,
 l'únic nom que excel·lix sobre tot altre.

R. Que tots lloen el nom del Senyor.

o bé: Al·leluia.

La seua majestat domina cel i terra.
Ell ha donat al seu poble un gran poder.

R. Que tots lloen el nom del Senyor.

o bé: Al·leluia.

Al·leluia i versos abans de l'Evangelí

1

209.

1Jo 4, 7b

Tot aquell que estima ha nascut de Déu
i coneix Déu.

2

210.

1Jo 4, 8b i 11

Déu és amor;
Estimen-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu.

3

211.

1Jo 4, 12

Si ens estimem, Déu està en nosaltres,
i, dins de nosaltres, el seu amor ha arribat a la plenitud.

4

212.

1Jo 4, 16

Qui està en l'amor està en Déu, i Déu està en ell.

Evangelis

1

213. **Alegreu-vos-en i celebren-ho,
perquè la vostra recompensa és gran en el cel**

Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 5, 1-12a

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assentà i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient:

- «Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el regne del cel. Feliços els qui ploren: Déu els consolarà. Feliços els humils: ells posseiran la terra. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: ells seran saciats. Feliços els compassius: Déu se'n compadirà. Feliços els nets de cor: ells veuran Déu. Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el regne del cel. Feliços vosaltres quan, per causa meua vos insultaran, vos perseguiran i escamparan contra vosaltres tota classe de calúmnies: Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

2

214. **Vosaltres sou la llum del món**

Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu 5, 13-16

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

- «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, ¿amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La tiraran al carrer, i que la gent la xafe.

Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. I, quan algú encén una llum, tampoc la fica en una mesura sinó en un lloc alt, a fi que il·lumine a tots els qui estan en casa.

Igualment ha de resplandir la vostra llum davant de la gent, perquè vegen les vostres bones obres i glorifiquen el vostre Pare del cel.»

3

215

Ha construït sa casa sobre la roca

Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

7, 21. 24-29

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— «No tot el qui em diu: “Senyor, Senyor”, entrarà en el regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel.

Per això, tot el qui escolta estes paraules meues i les complix se sembla a un home prudent que va construir sa casa sobre la roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, però no es va afonar, perquè estava fonamentada sobre la roca.

En canvi, tot aquell que escolta estes paraules meues i no les complix, se sembla a un home sense trellat que va construir sa casa damunt de l'arena. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, i la casa s'afonà: la seua ruïna fou completa.»

Quan Jesús acabà de dir estes paraules, la gent es quedà admirada de la seua manera d'ensenyar, perquè ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la llei.

O bé, més breu:

Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

7, 21. 24-25

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— « No tot el qui em diu: “Senyor, Senyor”, entrarà en el regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel.

Per això, tot el qui escolta estes paraules meues i les complix se sembla a un home prudent que va construir sa casa sobre la roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i investiren contra aquella casa, però no es va afonar, perquè estava fonamentada sobre la roca.

4

* 216 Allò que Déu ha unit l'home no ho pot separar

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

19, 3-6

En aquell temps els fariseus anaren a buscar Jesús per a provar-lo, i li preguntaren: «¿Al marit, li està permès divorciar-se de la seua dona per qualsevol motiu?».

Ell les preguntà: «¿No heu llegit en les Escripures que el Creador, en el principi, “Va fer l'home i la dona”? I digué: “Per això l'home deixa son pare i sa mare per a unir-se a la seua dona, i ells dos formen una sola família”. Per tant, ja no en són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit l'home no ho pot separar».

5

217. Eixe és el manament més gran i el primer de tots.
El segon és molt paregut

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

22, 35-40

En aquell temps, un fariseu, mestre de la llei, per a provar Jesús, li va fer esta pregunta:

— «Mestre, ¿quin és el manament més gran de la llei?»

Jesús li contestà:

— «Ama el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Eixe és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt paregut: Ama els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la llei i dels profetes vénen d'eixos dos.»

6

* 218 Ja no en són dos, sinó una sola carn

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc

10, 6-9

En aquell temps, Jesús digué:

— «En el principi Déu creà l'home i la dona. Per això l'home deixa son pare i sa mare, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no en són dos, sinó una sola carn. Allò que Déu ha unit l'home no ho pot separar.»

7

* 219 *Així començà Jesús els seus senyals a Canà de Galilea*

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

2, 1-11

En aquell temps, es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi estava la Mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Com que el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu:

— «No tenen vi.»

Jesús li respon:

— « Dona, ¿tu i jo, què hi tenim a veure? Encara no ha arribat la meua hora.»

Sa mare diu als servidors:

— «Feu tot allò que ell vos diga.»

Hi havia allí sis gerres de pedra destinades a les pràctiques de purificació, usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis poals.

Els diu Jesús:

— «Ompliu d'aigua eixes gerres.»

Els les ompliren fins a dalt.

Lavors els digué:

— « Ara traieu-ne i porteu-ne al majordom.»

Els li'n portaren.

El majordom tastà aquella aigua convertida en vi. Ell no sabia d'on venia, però els servidors sí que ho sabien, perquè ells mateixos l'havien poada.

Lavors el majordom crida el nòvio i li diu:

— «Tots servixen primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, servixen els més ordinaris. Però tu has guardat fins ara el vi millor.»

Així començà Jesús els seus senyals a Canà de Galilea. Així manifestà la seua glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

8

220

Manteniu-vos en el meu amor

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

15, 9-12

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— «Tal com el Pare m'estima, també jo vos estime a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, vos mantindreu en el meu amor, tal com jo guarde els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor. Vos he dit tot això perquè la meua joia siga també la vostra, i la vostra joia siga completa. Este és el meu manament: que vos estimeu els uns als altres com jo vos he amat.»

9

221.

Açò vos mane: que vos estimeu els uns als altres

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

15, 12-16

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— «Este és el meu manament: que vos estimeu els uns als altres com jo vos he amat. Ningú té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo vos mane. Ja no vos dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres vos he dit amics, perquè vos he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu elegit, soc jo qui vos he elegit i vos he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell vos ho concedirà.»

10

222

Que siguen plenament u

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

17, 20-26

En aquell temps, Jesús alçà els ulls al cel i digué:

— «Pare sant, no pregue només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seua paraula. Que tots siguen u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguen en nosaltres, perquè el món crega que vós m'heu enviat.

Jo els he donat la glòria que vós m'heu donat, perquè siguen u com nosaltres som u. Que jo estiga en ells i vós en mi, que siguen plenament u. Així el món coneixerà que vós m'heu enviat i que els heu amat com m'heu amat a mi.

Pare, vull que els qui m'has donat estiguen amb mi allà on joestic i vegem la meua glòria, la glòria que m'heu donat perquè m'estimaves d'abans de crear el món.

Pare bo, el món no vos ha conegut, però jo vos he conegut, i ells han conegut que vós m'heu enviat. Jo els he fet conèixer el vostre nom i els el faré conèixer més encara, perquè l'amor amb què m'heu amat estiga en ells, i també hi estiga jo.»

O bé, més breu:

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

17, 20-23

En aquell temps, Jesús alçà els ulls al cel i digué:

— «Pare sant, no pregue només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seua paraula. Que tots siguen u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguen en nosaltres, perquè el món crega que vós m'heu enviat.

Jo els he donat la glòria que vós m'heu donat, perquè siguen u com nosaltres som u. Que jo estiga en ells i vós en mi, que siguen plenament u. Així el món coneixerà que vós m'heu enviat i que els heu amat com m'heu amat a mi.»

II

COL·LECTES

223. *Esta oració col·lecta és incompatible amb la primera fórmula de benedicció nupcial (núms. 74 i 105)*

¡Oh Déu!,
que en tan excel·lent misteri
heu consagrat el vincle conjugal,
que prefigura el sagrament de Crist i l'Església,
vos demanem que concediu a estos servents vostres
que allò que han rebut per la fe ho continuen per les obres.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

224. ¡Oh Déu!,
vós, quan creàreu el llinatge humà,
establíreu la unió de l'home i la dona;
enllaceu ara amb un sol amor
estos fills vostres que volen unir-se amb l'aliança conjugal,
a fi que siguin testimonis de l'amor fecund
que vós mateix els concediu.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

225. Escolteu, Senyor, les nostres súpliques
i concediu la gràcia d'amar-se tota la vida
a estos servents vostres [N. i N.],
que volen unir-se en matrimoni davant d'este altar.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

226. Déu totpoderós,
feu que estos fills vostres,
que volen unir-se en sant matrimoni,
cresquen cada dia en la fe que professen
i augmenten l'Església amb una descendència cristiana.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

227. Escolteu, benigne, ¡oh Senyor!, les nostres súplices
i protegiu les vostres institucions,
ordenades per a la propagació del gènere humà,
a fi que allò que vós heu unit
ho conservem amb la vostra ajuda.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

228. Déu, que al principi del món
beneïreu la prole que es multiplicava,
ateneu benigne les nostres súplices
i escampeu la vostra benedicció
sobre estos servents vostres [N. i N.],
a fi que s'unisquen
en conjugal consorci
pel mateix afecte, semblant esperit
i mútua caritat.

Pel nostre Senyor Jesucrist...

III

ALTRES FÓRMULES DE BENEDICCIÓ DELS ANELLS

229. Beneïu, Senyor, estos anells
que en el vostre nom ✠ beneïm,
a fi que els qui els porten
es guarden total fidelitat l'un a l'altre,
complisquen la vostra voluntat
i visquen sempre en pau
amant-se mútuament.

Per Crist, Senyor nostre.

230. Senyor, beneïu ✠ i santifiqueu
l'amor d'estos servents vostres;
i feu que estos anells, signe de fidelitat,
els recorden sempre el seu compromís d'amor mutu.

Per Crist, Senyor nostre.

IV

ORACIONS SOBRE LES OFRENES

231. Acolliu, Senyor, l'ofrena que vos hem presentat

en la celebració d'este matrimoni;
vós que sou l'autor d'esta unió,
vetleu també per conservar-la.

Per Crist, Senyor nostre.

232. Accepteu, Senyor, els dons que vos hem presentat
i, com a Pare bondadós,
gardeu els qui hui heu unit pel sagrament del matrimoni.

Per Crist, Senyor nostre.

233. Escolteu, Senyor, les nostres súplices
i acolliu les ofrenes que vos hem presentat
per estos fills vostres
en el dia del seu casament;
i, per la gràcia d'esta eucaristia,
feu que s'amen sempre
i que perseveren en el vostre amor.

Per Crist, Senyor nostre.

V

PREFACIS

234. *Dignitat de l'aliança matrimonial*

És realment just i necessari,
és el nostre deure i és la nostra salvació,
Senyor, Pare sant,
Déu omnipotent i etern,
que, sempre i en tot lloc,
vos donem gràcies.

A vós, que enfortiu els llaços de l'aliança matrimonial
amb el jou suau de l'amor
i amb el vincle d'un pacte indissoluble,
a fi que la fecunditat dels esposos cristians
multiplique els vostres fills.

Per a dur a terme els vostres designis,
vós disposeu, amb una providència admirable,
que els fills,
que la generació natural dona per al progrés del món,
regenerats pel baptisme,
facen créixer l'Església.

Per Crist, Senyor nostre.

Per això,
amb els àngels i els sants,
cantem l'himne de la vostra glòria dient:

235. *Grandesa del sagrament del matrimoni*

És realment just i necessari,
és el nostre deure i és la nostra salvació,
Senyor, Pare sant,
Déu omnipotent i etern,
que, sempre i en tot lloc,
vos donem gràcies,
per Crist, Senyor nostre.

Perquè heu volgut establir amb el vostre poble
una nova aliança, a fi que l'home,
redimit pel misteri de la mort i de la resurrecció,
participara, en Crist, de la naturalesa divina,
i amb ell fora hereu de la glòria del cel.

Vós heu volgut revelar en la unió de l'home i de la dona
esta gran bondat,
perquè el sagrament del matrimoni
ens recorde els designis inefables del vostre amor.

Per això,
amb els àngels i els sants,
vos lloem dient:

236. *El sagrament del matrimoni, imatge viva de l'amor de Déu*

És realment just i necessari,
és el nostre deure i és la nostra salvació,
Senyor, Pare sant,
Déu omnipotent i etern,
que, sempre i en tot lloc,
vos donem gràcies.

A vós que, mogut pel vostre amor, heu creat l'home,
i tant l'heu enaltit
que heu volgut que, en la unió de l'home i la dona,
tinguérem una imatge viva de la vostra caritat;
i, després, que per amor creàreu l'home,
no vos canseu d'exhortar-lo a complir la llei de l'amor,
a fi que participe del vostre amor etern.
Així, el sagrament del matrimoni,

signe, com és, del vostre amor,
consagra l'amor humà.

Per Crist, Senyor nostre.

Per això,
amb els àngels i els sants,
cantem l'himne de la vostra glòria dient:

VI

MEMÒRIA DELS ESPOSOS EN LA PREGÀRIA EUCARÍSTICA

a) En la Pregària eucarística I

237. *Intercessió pròpia. Les paraules que van entre claudàtors es poden ometre, segons les circumstàncies.*

Accepteu favorablement esta ofrena del nostre servici,
dels vostres servents **N. i N.**
i de tota la vostra família,
que per ells suplica la vostra majestat;
vos demanem, Senyor, que l'accepteu benigne,
i així com els heu concedit que arriben al dia del seu casament,
concediu-los també [una felïç descendència i]
una llarga vida.
(Per Crist, Senyor nostre. Amén.)

b) En la Pregària eucarística II

238. *Després de les paraules ...i amb tots els pastors del vostre poble, s'afig:*

Recordeu també, Senyor, els esposos **N. i N.**,
als quals heu concedit que arribaren al dia del seu casament,
a fi que amb la vostra gràcia resten units en l'amor i la pau.

c) En la Pregària eucarística III

239. *Després de les paraules* Sigueu propici als vots d'esta família que heu volgut acollir amb vós, *s'afig:*

Vos demanem que conforteu en la vostra gràcia el matrimoni **N. i N.**,
el qual heu portat al dia felïç del seu casament,
a fi que l'aliança que han establert en la vostra presència,
amb la vostra ajuda, la conserven al llarg de la vida.
Tots els vostres fills...

VII

ALTRES FÓRMULES DE BENEDICCIÓ NUPCIAL

240. *En la invitació a la pregària, quan un dels esposos o els dos no combreguen, es poden ometre les paraules entre claudàtors. En l'oració, les paraules entre claudàtors es poden ometre si les circumstàncies així ho aconsellen, com per exemple si els esposos són d'edat avançada.*

241. *El sacerdot (o el diaca), amb les mans juntes, invita els presents a orar:*

Germans, preguem al Senyor per estos nòvios
 que, en la celebració del seu matrimoni,
 s'acosten a l'altar,
 que els dos [per la comunió del Cos i de la Sang de Crist]
 visquen sempre units en l'amor.

I tots preguen en silenci durant uns moments.

242. *Després, el sacerdot (o el diaca), amb les mans esteses sobre els esposos, continua:*

Pare sant,
 quan vós féreu l'home a imatge vostra,
 creàreu l'home i la dona,
 a fi que, en la unitat d'una sola carn i d'un sol cor,
 compliren en el món la seua missió.

¡Oh Déu!,
 vós, per a revelar els designis del vostre amor,
 volguéreu que l'amor dels esposos
 fora imatge d'aquella aliança
 que establíreu amb el vostre poble, de manera que,
 acomplit allò que aquella imatge significava,
 resplandira en l'aliança matrimonial dels vostres fills
 el misteri nupcial de Crist i l'Església.

Vos preguem que, amb la vostra mà bondadosa,
 protegiu estos esposos [N. i N.].

Feu, Senyor, que ells,
 així com des d'ara compartiran una mateixa vida
 pel sagrament del matrimoni,
 compartisquen també mútuament
 els dons del vostre amor;
 que siguen l'un per a l'altre
 signe de la vostra presència,
 i tinguen un sol cor i una sola ànima.

Feu, també, que amb el seu treball
 puguen mantindre la casa que comencen
 [i, educant els seus fills en la llei de l'Evangelí,
 la família de la terra
 els prepare per a la vostra família del cel].

Beneïu la vostra serventa **N.**,
 a fi que, com a bona esposa [i bona mare],
 alegre la seua llar
 i mantinga el caliu d'un amor cast.

I beneïu també el vostre servent **N.**,
 a fi que complisca dignament la seua missió
 de marit fidel
 [i de pare provident].
 I a estos fills vostres,
 que s'han unit en matrimoni
 i s'acosten a la vostra taula,
 concediu-los, Pare sant,
 que tinguen el goig de prendre part un dia
 en el convit del cel.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

243. *El sacerdot (o el diaca), dret de cara als esposos i amb les mans juntes, invita els presents a orar:*

Demanem, germans, la benedicció de Déu sobre estos nòvios,
 que ell ha santificat amb el sagrament del matrimoni,
 perquè els concedisca benignament la seua gràcia.

I tots preguen en silenci durant uns moments.

244. *Després, el sacerdot (o el diaca), amb les mans esteses sobre els esposos, continua:*

Pare sant,
 vós heu creat totes les coses;
 vós heu creat l'home i la dona a imatge vostra,
 i heu beneït la seua unió matrimonial.
 Escolteu la nostra humil pregària per esta esposa,
 que hui s'ha unit al seu marit
 en el sagrament del matrimoni.

Que la vostra benedicció descendisca abundantment
sobre **N.** i el seu marit, **N.**,
a fi que els dos,
en el goig de la mútua donació personal en el matrimoni,
[augmenten la família i] enriqueixquen l'Església.
Que vos lloen, Senyor, en les alegries i vos busquen en les penes;
que, enmig dels afanys de la vida, senten que vós els conforteu,
i, enmig dels sofriments, senten que vós els consoleu;
que participen en la pregària de l'Església
i siguen testimonis vostres en el món;
i, després d'una vellesa feliç,
acompanyats dels amics que hui els rodegen,
arriben un dia al regne del cel.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

VIII

POSTCOMUNIÓ

245. Enfortiu, Senyor, amb la gràcia d'este sacrifici
l'aliança matrimonial que vós heu instituït,
i vós que heu unit estos esposos amb el vincle sagrat
[i els heu alimentat amb un mateix pa i un mateix calze]
feu que visquen sempre amant-se.

Per Crist, Senyor nostre.

246. Senyor,
hem participat de la vostra taula;
feu que estos esposos, que s'han unit en matrimoni,
vos siguen sempre fidels
i vos donen a conèixer entre els hòmens.

Per Crist, Senyor nostre.

247. Déu omnipotent,
feu que augmente cada dia en estos servents vostres
l'eficàcia del sagrament que han rebut,
i que tots nosaltres experimentem els efectes saludables
del sacrifici que vos hem oferit.

Per Crist, Senyor nostre.

IX

ALTRES FÓRMULES DE BENEDICCIÓ FINAL

248. Que Déu, Pare etern,
 vos ajude a amar-vos l'un a l'altre,
 i que sempre hi haja la pau de Crist
 en el vostre cor i en la vostra llar.

R. Amén.

Que no vos falte la benedicció de Déu, que són els fills,
 que tingueu el goig d'uns bons amics
 i una pau verdadera amb tot el món.

R. Amén.

Que sigueu en el món testimonis de l'amor de Déu,
 i que els pobres i els afligits,
 que vosaltres haureu ajudat i consolat,
 vos reben agraïts en el regne del cel.

R. Amén.

I que a tots els qui heu vingut a esta festa
 vos beneïska Déu totpoderós,
 Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

249. Que Déu, Pare omnipotent,
 vos concedisca la seua felicitat
 i la benedicció que són els fills.

R. Amén.

Que el Fill unigènit de Déu,
 amb la seua misericòrdia,
 vos assistisca en les hores favorables i en les adverses.

R. Amén.

Que el Sant Esperit de Déu
 òmpliga els vostres cors del seu amor.

R. Amén.

I que a tots els qui heu vingut a esta festa
 vos beneïska Déu totpoderós,
 Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

250. Que Jesús, el nostre Senyor,
que volgué assistir a unes bodes a Canà,
vos beneïska, a vosaltres i als vostres parents i amics.

R. Amén.

Que ell, que amà fins a l'extrem la seua Església,
òmpliga els vostres cors del seu amor.

R. Amén.

Que el Senyor faça que vosaltres,
testimonis de la fe en la seua resurrecció,
espereu amb goig
l'acompliment de la gran esperança.

R. Amén.

I que a tots els qui heu vingut a esta festa,
vos beneïska Déu totpoderós.
Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

APÈNDIXS

MODELS PER A LA PREGÀRIA DELS FIDELS

251. Estimats germans,
 reunits per a celebrar l'extraordinari do d'amor i de gràcia
 amb el qual Déu ha volgut perfeccionar i consagrar
 l'amor dels nostres germans **N.** i **N.**,
 encomanem-los al Senyor:

Perquè els fidels de Crist **N.** i **N.**,
 units ja en sant matrimoni,
 visquen sempre amb bona salut i prosperitat,
 preguem al Senyor.

R. Escolteu-nos, Senyor.

O una altra resposta adequada del poble.

Perquè el seu matrimoni siga santificat
 com el de Canà de Galilea,
 preguem al Senyor. **R.**

Perquè el seu amor, perfecte i fecund,
 els concedisca concòrdia i protecció
 i siguen bon exemple de la família cristiana,
 preguem al Senyor. **R.**

Perquè el poble cristià
 progresse cada dia en santedat
 i aconseguisca l'ajuda celestial
 per a tots els afligits per les necessitats,
 preguem al Senyor. **R.**

Perquè tots els matrimonis ací presents
 obtinguen de l'Esperit Sant la renovació
 de la gràcia del sagrament que els unix,
 preguem al Senyor. **R.**

Senyor, escampeu la gràcia del vostre amor
sobre estos esposos:
que siguen un sol cor i una sola ànima,
que res separe els qui vós heu unit,
que res afligisca els qui heu omplit amb la vostra benedicció.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

252. Estimats germans,
obsequiem esta nova família amb les nostres súpliques,
a fi que l'amor mutu d'estos esposos augmente dia a dia
i Déu ajude totes les famílies del món.

Pels nous esposos
i pel benestar de les seues famílies,
preguem al Senyor.

R. Escolteu-nos, Senyor.

O una altra resposta adequada del poble.

Pels seus amics i parents,
i per tots els qui han contribuït a la seua unió,
preguem al Senyor. **R.**

Pels jóvens que es preparen per al matrimoni
i per tots aquells que han sigut cridats per Déu
a seguir un nou compromís en les seues vides,
preguem al Senyor. **R.**

Per totes les famílies del món,
i perquè es consolide la pau entre els hòmens,
preguem al Senyor. **R.**

Per tots els membres de les nostres famílies
i per tots els qui han mort en l'esperança de la resurrecció,
preguem al Senyor. **R.**

Per la santa Església, poble de Déu,
i per la unió de tots els cristians,
preguem al Senyor. **R.**

Senyor Jesús, vós que esteu entre nosaltres
mentres **N.** i **N.** segellen la seua unió,
atengueu les súpliques que vos dirigim
i ompliu-nos amb el vostre Esperit.

Vós que viviu i regneu pels segles dels segles.

R. Amén

II

RITUAL PER A LA BENEDICCIÓ DELS PROMESOS

OBSERVACIONS PRÈVIES

253. Entre les obligacions dels esposos cristians i les seues diverses formes d'apostolat, a més de l'educació dels fills té no poca importància l'assistència als promesos per a ajudar-los a preparar-se millor per al matrimoni.

En eixe sentit, les honorables esposalles d'una parella cristiana representen per a les dos famílies un esdeveniment singular que convé celebrar amb un ritual especial i amb l'oració en comú, a fi d'obtindre la benedicció divina i aconseguir que allò que ha començat de manera feliç pugua també consumir-se feliçment en el moment adequat.

Per a la consecució d'eixos objectius, la celebració haurà d'adaptar-se a les diverses circumstàncies que es puguem presentar.

254. Quan les esposalles se celebren en la intimitat de les dos famílies, un dels pares pot presidir el ritual de la benedicció. Però si es troba present un sacerdot o un diaca, és a ell a qui correspon presidir la cerimònia, deixant ben clar als presents que no es tracta de la celebració del matrimoni.

255. Per tant, el ritual que ací s'oferix el poden fer servir igualment els pares, un sacerdot, un diaca o un laic, els quals, mantenint-ne l'estructura i els elements principals, adaptaran cada una de les parts a les circumstàncies concretes.

256. Este ritual també pot usar-se quan, ja compromesos, els nòvios es reunixen per a la catequesi prèvia a la celebració del matrimoni. Cal tindre en compte que la cerimònia de les esposalles o la peculiar benedicció dels esposats no pot unir-se mai a la celebració de la missa.

Ritus inicials

257. *Reunida la família, si el qui presidix és un sacerdot o un diaca, fa el senyal de la creu i saluda els presents dient:*

Que la gràcia i la pau
del nostre Senyor Jesucrist,
que ens amà i s'entregà a si mateix per nosaltres,
siga amb tots vosaltres.

O unes altres paraules adequades, preses preferentment de les Sagrades Escriptures.

Tots responen:

I amb el vostre esperit.

O d'una altra manera adequada.

258. *Si el qui presidix és un laic, fet el senyal de la creu, saluda els presents dient:*

Germans,
lloem el nostre Senyor Jesucrist,
que ens amà i s'entregà a si mateix per nosaltres.

Tots responen:

Amén.

259. *Després, el qui presidix es dirigix als presents per a disposar-los a rebre la benedicció, amb estes paraules o unes altres de semblants:*

Sabem que la gràcia de Déu és sempre necessària per a tots i en tot moment, però no s'escapa a ningú que eixa gràcia la necessiten especialment els cristians quan es preparen per a formar una nova família.

Per tant, per tal que estos germans nostres cresquen en el respecte mutu, s'amen cada vegada més sincerament i, amb l'adequada relació i l'oració en comú, vagen preparant-se castament per a la celebració del sant matrimoni, implorem per a ells la benedicció divina.

Lectura de la paraula de Déu

260. *Després, un dels presents o el qui presidix llig un text de les Sagrades Escriptures.*

Jo 15, 9-12: El meu manament és que vos estimeu els uns als altres com jo vos he amat.

Escolteu, germans, les paraules de l'Evangelí segons sant Joan.

Jesús digué als seus deixebles:

— «Tal com el Pare m'estima, també jo vos estime a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, vos mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor. Vos he dit tot això perquè la meua joia siga també la vostra, i la vostra joia siga completa. Este és el meu manament: que vos estimeu els uns als altres com jo vos he amat.

261. *O bé:*

1Co 13, 4-13: L'amor tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

Escolteu, germans, les paraules de l'apòstol sant Pau als cristians de Corint.

L'amor és pacient, és bondadós; l'amor no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és grosser ni interessat, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de la injustícia, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta.

L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges arcans s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Ara els nostres dons de coneixement i de profecia són limitats. Però quan vindrà allò que és perfecte, serà inútil allò que és limitat. Quan jo era un xiquet, parlava com un xiquet, pensava com un xiquet, raonava com un xiquet; però, des que soc home, tinc per inútil el que és propi dels xiquets.

Ara hi veiem de manera fosca, com en un espill poc clar; després hi veurem cara a cara. Ara el meu coneixement és limitat; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant, subsistixen la fe, l'esperança i l'amor, els tres; però l'amor és el més gran.

262. *O bé:*

Os 2, 21-26: Et prendré com a esposa pagant un preu de fidelitat.

Açò digué el Senyor prop de Sió:

«Et prendré com a esposa per sempre, et prendré com a esposa i pagaré per tu bondat i justícia, amor i misericòrdia. Et prendré com a esposa pagant un preu de fidelitat. Així coneixeràs qui és el Senyor.

Aquell dia —diu el Senyor— donaré una resposta: donaré al cel allò que espera, i el cel ho donarà a la terra. La terra donarà allò que necessiten el blat, el vi i l'oli, i ells donaran el que espera Jezrael. Jo sembraré Jezrael per tot el país, em compadiré de la “No compadida”, i al que s’anomenava “No poble meu” li diré “Sou el meu poble”, i ell em dirà “Sou el meu Déu”.»

O també:

Fl 2, 1-5: Els mateixos sentiments.

Germans:

Per tot el que trobeu en Crist d'encoratjament, de consol en l'amor, de comunió en l'esperit, d'afecte entranyable i compassiu, vos demane que feu complet el meu goig: tingueu els mateixos sentiments i el mateix amor els uns pels altres, unànimes i units de cor. No feu res per rivalitat ni per arrogància; amb tota humilitat, considereu els altres superiors a vosaltres mateixos. Que no mire cada u per ell, sinó que procure sobretot pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrist.

263. *Segons les circumstàncies, es pot dir o cantar un salm responsorial o un altre cant adequat.*

Sl 145 (144), 8-9. 10 i 15. 17-18 (R.: 9a)

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al castic, generós en l'amor.
El Senyor és bo per a tots,
estima entranyablement tot allò que ell ha creat.

R. El Senyor és bo per a tots.

Que vos enaltisquen les vostres criatures,
que vos beneïsquen els fidels.

Tots tenen els ulls en vós, mirant esperançats,
i en el seu temps vós els doneu l'aliment.

R. El Senyor és bo per a tots.

Són camins de bondat els del Senyor,
les seues obres són obres d'amor.
El Senyor està prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat.

R. El Senyor és bo per a tots.

264. *El qui presidix es dirigix breument als presents per a explicar-los la lectura bíblica, a fi que capten per la fe el significat de la celebració i puguen distingir-la clarament de la celebració matrimonial.*

Pregàries

265. *Segueix la pregària en comú. Entre les intercessions que més avant es proposen, el qui presidix el ritual pot triar aquelles que considere més adequades, o bé afegir-ne unes altres que s'ajusten millor a les circumstàncies particulars.*

Invoquem Déu Pare, que tant ama els hòmens
que els va fer fills seus en Crist
i els encomanà la missió
de ser testimonis del seu amor en la terra.
Invoquem-lo confiadament:

R. Senyor, permeteu-nos fruit sempre del vostre amor.

O una altra resposta adequada del poble.

Vós que heu volgut que els vostres fills veraders, germans de Crist, es donaren a conèixer pel seu amor mutu. **R.**

Vós que imposeu als hòmens les dolces exigències del vostre amor, de manera que, sotmesos a elles, puguen trobar la felicitat. **R.**

Vós que uniu l'home i la dona amb l'amor mutu a fi que la família que naix d'eixa unió s'alegre amb la joia dels fills. **R.**

Vós que prefiguràreu místicament la plenitud de l'amor dels esposats en el sagrament del matrimoni a través del sacrifici pasqual del vostre Fill, que va amar l'Església i, amb la seua sang, vos la presentà immaculada. **R.**

Vós que crideu **N.** i **N.** a la plena comunió d'amor per la qual els membres de la família cristiana arriben a la unió d'esperit i de pensament. **R.**

266. *Abans de pronunciar l'oració de benedicció, i segons els costums de cada lloc, els qui es volen prometre en matrimoni poden expressar el seu compromís per mitjà d'algun senyal, com ara la firma d'un document o l'entrega d'uns anells o d'algun altre present.*

267. *Els anells o els altres presents de compromís es poden beneir amb la fórmula següent:*

Conserveu els dons que vos heu intercanviat,
de manera que, quan serà l'hora,
pugueu portar a bon terme
allò que vos heu promés amb esta donació mútua.

R. Amén.

Oració de benedicció

268. *El qui presidix, amb les mans juntes, pronuncia l'oració de benedicció següent. Si és sacerdot o diaca, ho fa amb les mans esteses:*

Vos oferim, Senyor, les nostres lloances,
perquè amb el vostre designi bondadós
moveu i prepareu els vostres fills **N.** i **N.**
a amar-se mútuament.
Nos demanem que enfortiu els seus cors,
de manera que, mantenint-se fidelitat
i complaent-vos en tot,
arriben feliçment al sagrament del matrimoni.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

269. *O bé, quan presidix un sacerdot o un diaca:*

Senyor Déu, font de tot amor,
que amb el vostre designi provident
féreu que estos jóvens es trobaren l'un a l'altre;
concediu als qui sol·liciten la vostra gràcia,
ara que es preparen per al matrimoni,
l'ajuda de la vostra benedicció ,
a fi que avancen en l'afecte mutu
i s'amen l'un a l'altre amb un amor sincer.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Conclusió del ritu

270. *El qui presidix conclou el ritu dient:*

Que el Déu de l'amor i de la pau habite en vosaltres,
dirigisca els vostres passos
i unisca sòlidament els vostres cors amb el seu amor.

Tots responen:

Amén.

271. *És recomanable acabar la celebració amb un cant adequat.*

III

RITUAL PER A LA BENEDICCIÓ DELS ESPOSOS DINS DE LA MISSA EN OCASIÓ DE L'ANIVERSARI DEL SEU MATRIMONI

272. *En els principals aniversaris del matrimoni, com ara en el XXV, en el L o en el LX aniversari, és convenient tindre un record especial del sagrament amb la celebració de la missa pròpia amb les oracions indicades en el Missal Romà (Misses rituals, «Missa pels esposos», 2. En els aniversaris del matrimoni).*

273. *En la litúrgia de la paraula, d'acord amb el que prescriuen les rúbriques, es poden prendre les lectures del leccionari per a la celebració del matrimoni (núms. 179-222), o bé les de la missa d'acció de gràcies del leccionari de misses per motius diversos, reproduïdes ací, excepte les coincidents amb aquelles, en l'apèndix IV d'este ritual (núms. 287-312).*

274. *Després de la lectura de l'Evangeli, el sacerdot, basant-se en el text sagrat, ha d'exposar en l'homilia el misteri i la gràcia de la vida matrimonial cristiana, tenint en compte les circumstàncies diverses de les persones.*

275. *Posteriorment, el sacerdot invita els esposos a orar en silenci i a renovar davant de Déu el seu compromís de viure santament en el matrimoni, amb estes paraules o unes altres de semblants:*

En la celebració de l'aniversari del dia en què uníreu les vostres vides amb un vincle indissoluble per mitjà del sagrament del matrimoni, voleu renovar ara davant del Senyor les promeses que aquell dia vos féreu mútuament. A fi que la gràcia divina confirme eixes promeses, dirigiu les vostres oracions al Senyor.

276. *Llavors, els esposos renoven secretament el seu compromís.*

277. *Si, segons l'oportunitat, els esposos volen expressar públicament la renovació del seu compromís, ho han de fer de la manera que s'indica a continuació:*

Diu l'espòs:

Beneït sigueu, Senyor,
perquè per la vostra generositat
vaig rebre **N.** per muller.

Diu l'esposa:

Beneït sigueu, Senyor,
perquè per la vostra generositat
vaig rebre **N.** per marit.

Diuen els dos:

Beneït sigueu, Senyor,
perquè ens heu fet costat amorosament
en les alegries i en les penes de la nostra vida.
Ajudeu-nos a guardar fidelment el nostre amor mutu,
de manera que siguem bons testimonis
de l'aliança que heu establert amb els hòmens.

Diu el sacerdot:

Que el Senyor vos protegisca tots els dies de la vostra vida.
Que siga per a vosaltres consol en l'adversitat
i company en la prosperitat;
que escampe abundantment les seues benediccions sobre la vostra casa.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Benedicció dels anells

278. *Si els esposos presenten els anells del seu matrimoni, el sacerdot diu l'oració següent:*

Senyor,
enfortiu i santifiqueu l'amor dels vostres servents;
que ells, que s'entregaren mútuament estos anells
com a senyal de la seua fidelitat,
progressen sempre en la gràcia del sagrament que els unix.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

Es pot retre honor als anells encensant-los.

279. *Si els anells són nous, el sacerdot diu l'oració de benedicció següent:*

Senyor,
beneïu i santifiqueu l'amor dels vostres servents;
i, com que per a ells estos anells són un símbol de la seua fidelitat,
que servisquen també per a recordar-los el seu amor mutu
i la gràcia del sagrament que els unix.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

També es pot usar la fórmula de benedicció dels anells núm. 229.

280. *Segueix la pregària dels fidels de la manera acostumada en la celebració de la missa, o bé la pregària en comú que a continuació es proposa:*

Invoquem la misericòrdia de Déu, Pare omnipotent,
que amb el seu disseny provident
va voler significar la història de la salvació
en l'amor(, i) la fidelitat (i la fecunditat) conjugal.

R. Renoveu, Senyor, la fidelitat dels vostres servents.

Pare sant, vós que sou dit lleial
i que demaneu i recompenseu l'observança de la vostra aliança,
ompliu amb les vostres benediccions estos servents vostres
que commemoren el (vint-i-cinqué, cinquanté, seixanté)
aniversari del seu matrimoni. R.

Vós que amb el Fill i l'Esperit Sant
fruiu eternament de la plena unitat de vida
i de la comunió de l'amor,
feu que estos servents vostres
recorden sempre l'aliança d'amor
que segellaren amb el sagrament del matrimoni
i la guarden amb fidelitat. R.

Vós que amb la vostra providència
disposeu de tal manera els fets de la vida humana
que conduïu els vostres fidels
a participar del misteri de Crist,
feu que estos servents vostres,
assumint serenament la prosperitat i l'adversitat,
s'esforcen per unir-se a Crist i viure només per a ell. R.

Vós que volguéreu que la unió matrimonial
fora model de la vida cristiana,
concediu que tots els matrimonis
siguen testimonis en el món
del misteri d'amor del vostre Fill. R.

281. *El sacerdot acaba l'oració dient:*

¡Oh Déu!,
 en els vostres manaments
 les famílies troben el fonament més sòlid;
 escolteu les súplices dels vostres servents
 i concediu-los que, seguint els exemples de la Sagrada Família,
 en l'alegria de la vostra casa puguen un dia lloar-vos eternament.

Per Crist, Senyor nostre.

R. Amén.

282. *En la litúrgia eucarística se segueix en tot l'ordinari de la missa, excepte en el que ve a continuació.*

En la presentació dels dons, segons l'oportunitat, els esposos poden portar el pa, el vi i l'aigua a l'altar.

283. *Després de dir el pàrenostre s'omet* Deslliureu-nos, Senyor, de tots els mals..., *i el sacerdot, de cara als esposos i amb les mans esteses, diu:*

Vos lloem i beneïm,
 ¡oh Déu!, creador de totes les coses,
 que en el principi creàreu l'home i la dona
 per tal que constituïren una unitat de vida i d'amor;
 també vos donem gràcies per haver volgut beneir
 la unió familiar dels vostres servents **N.** i **N.**,
 a fi que es mostrara com a imatge de la unió de Crist amb l'Església:
 vós que els heu mantingut units en les penes i en les alegries,
 mireu-los hui amb benevolència,
 renoveu constantment la seua aliança nupcial,
 augmenteu el seu amor i confirmeu el seu lligam de pau,
 de manera que (en companyia de la corona de fills que els envolten)
 fruïsquen sempre de la vostra benedicció.

Per Crist, Senyor nostre.

Tots responen:

Amén.

284. *Després de dir* La pau del Senyor, *segons les circumstàncies i d'acord amb els costums locals, els esposos i tots els presents es donen el senyal de pau i de caritat d'una manera adequada.*

285. *Els esposos poden combregar amb les dos espècies.*

286. *Al final de la missa el sacerdot beneïx els esposos i tots els presents, de la manera acostumada o amb una fórmula més solemne, com, per exemple, de la manera següent:*

El diaca invita els presents a rebre la benedicció, amb estes paraules o unes altres de semblants:

Inclineu-vos per a rebre la benedicció.

Després, el sacerdot, amb les mans esteses sobre els esposos, diu:

Que Déu, Pare omnipotent,
vos concedisca el seu goig.

R. Amén.

Que el seu Fill unigènit
vos ajude misericordiós
en la prosperitat i en l'adversitat.

R. Amén.

Que l'Esperit Sant
escampe sempre el seu amor
en els vostres cors.

R. Amén.

Finalment, beneïx tots els presents dient:

I que a tots els qui heu vingut a esta festa
vos beneïska Déu totpoderós,
Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.

R. Amén.

IV

LECTURES ALTERNATIVES PER A LA LITÚRGIA DE LA PARAULA EN EL RITUAL PER A LA BENEDICCIÓ DELS ESPOSOS DINS DE LA MISSA EN OCASIÓ DE L'ANIVERSARI DEL SEU MATRIMONI

Lectures de l'Antic Testament

1

287. **Beneït siga el Senyor, que ha concedit la pau al seu poble**

Lectura del primer llibre dels Reis

8, 55-61

En aquells dies, Salomó, dret, va beneir amb veu forta tota l'assemblea d'Israel dient:

— «Beneït siga el Senyor, que ha concedit un lloc de repòs al seu poble d'Israel, tal com havia promés. No ha fallat ni una sola de les bones promeses que havia fet per boca de Moisès, el seu servent. Que el Senyor, el nostre Déu, siga amb nosaltres tal com va ser amb els nostres pares. Que no ens deixe ni ens abandone. Que incline els nostres cors cap a ell perquè seguim tots els seus camins i observem els manaments, els decrets i els preceptes que va donar als nostres pares. Que el Senyor, el nostre Déu, tinga presents prop d'ell nit i dia les súpriques que li acabe d'adreçar, i faça justícia a este servent seu i al seu poble d'Israel en les necessitats de cada dia. Així tots els pobles de la terra reconeixeran que el Senyor és Déu i que no n'hi ha cap altre. ¡Que el vostre cor siga tot sencer del Senyor, el nostre Déu! ¡Que vos comporteu d'acord amb els seus decrets i observeu els seus manaments, tal com feu el dia de hui!»

2

288. Déu fa coses grans per tot arreu

Lectura del llibre de l'Eclesiàstic

50, 24-26; grec 22-24

I ara beneïu el Déu de l'univers,
que per tot arreu fa coses grans,
que ha enaltit la nostra vida des del si matern
i ens ha tractat amb un gran amor.
Que ens done la joia del cor
i que hi haja pau en els nostres dies
a Israel per tota l'eternitat.
Que el seu gran amor reste fidelment amb nosaltres
i ens allibere tots els dies de la nostra vida.

3

289. Vull recordar els favors del Senyor i cantar-li lloances

Lectura del llibre del profeta Isaïes

63, 7-9

Vull recordar els favors del Senyor i cantar-li lloances
per tot el que ha fet per nosaltres.
Ha revelat la seua gran bondat per Israel,
la seua misericòrdia i el seu amor immens.
Ell pensava: «Són el meu poble,
són els meus fills: no en tindrè cap desengany.»
I va ser el seu salvador.
Tots els seus sofriments,
ell també els patia;
i l'àngel que l'assistix els va salvar.
Pel seu amor i per la seua compassió els va alliberar,
els prenia en braços, els duia al coll
en aquells primers temps.

4

290. **Tens dins de tu el Senyor, rei d'Israel**

Lectura del llibre del profeta Sofonies

3, 14-15

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, gent d'Israel.

Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem.

El Senyor ha expulsat els qui et condemnaven,
ha fet fugir els teus enemics.

Tens dins de tu el Senyor, rei d'Israel,
no veuràs mai més cap desastre.

Lectures del Nou Testament

1

291. **Sempre beneïsc Déu per vosaltres**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

1, 3-9

Germans:

Vos desitge la gràcia i la paraula de Déu, el nostre Pare,
i de Jesucrist, el Senyor.

Sempre beneïsc Déu per vosaltres,

pensant en la gràcia que vos ha donat en Jesucrist,
perquè en ell vos ha enriquit de tot:
tant de paraula com de coneixement.

El testimoni que doneu de Crist
s'ha refermat tant entre vosaltres
que no vos falta cap do,
mentres viviu esperant la manifestació de Jesucrist,
el nostre Senyor.

Ell també vos mantindrà ferm fins a la fi,
perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor,
sigueu trobats irrepressibles.

Déu és fidel, i ell vos ha cridat a viure en comunió
amb el seu Fill Jesucrist.

2

292. Déu ens ha destinat a ser fills seus per Jesucrist

Lectura de la carta de Sant Pau als cristians d'Efes

1, 3-14

Senyor Jesucrist,

que ens ha beneït en Crist
amb tota classe de benediccions espirituals dalt del cel.
En ell ens va elegir abans de crear el món,
perquè fórem sants i irrepressibles als seus ulls.
Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seua benèvola decisió,
a lloança i glòria de la gràcia
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En Crist, per la seua sang, hem obtingut la redempció,
el perdó dels nostres pecats.

La riquesa de la gràcia de Déu s'ha desbordat en nosaltres,
ens ha omplit de tota saviesa i intel·ligència,
i ens ha fet conèixer el misteri del seu disseny,
la decisió benèvola que havia pres per a executar-la
en la plenitud dels temps:
recapitulant en Crist totes les coses,
tant les del cel com les de la terra.

En Crist hem rebut la nostra part en l'herència,
a la qual ens havia destinat el disseny d'aquell
que tot ho du a terme
d'acord amb la decisió de la seua voluntat:

que fórem lloança de la seua glòria,
nosaltres que des del principi
tenim posada en Crist la nostra esperança.

En ell, també vosaltres —que escoltàreu la paraula de la veritat,
l'Evangeli que vos salva i heu cregut en ell—,
heu sigut marcats amb el segell de l'Esperit Sant promés,
que és la penyora de l'heretat que Déu
ens té reservada,

quan ens redimirà com a possessió
seua, a lloança de la seua glòria.

Salms responsorials

1

293.

1Cr 29, 10bc. 11. 12 (R.: 13b)

Sigueu beneït, Senyor, Déu del nostre pare Israel
des de sempre i per sempre.

R. Déu nostre, vos enalтим i lloem el vostre nom gloriós.

Són vostres, Senyor, la grandesa i el poder,
la glòria, l'esplendor i la majestat,
perquè també és vostre tot el que hi ha en el cel i en la terra.
És vostra, Senyor, la reialesa, per damunt de tots els sobirans.

R. Déu nostre, vos enaltim i lloem el vostre nom gloriós.

Vós doneu la riquesa i la glòria,
domineu sobre tot el món.
Està en les vostres mans donar força i valentia,
fer créixer tota cosa i refermar-la.

R. Déu nostre, vos enaltim i lloem el vostre nom gloriós.

2

294.

Sl 113 (112), 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Siga beneït el nom del Senyor,
ara i per tots els segles.

R. Siga beneït el nom del Senyor, ara i per tots els segles.

Des de l'eixida del sol fins a la posta
siga lloat el nom del Senyor.
El Senyor és excels per damunt de tots els pobles,
la seua glòria s'eleva més enllà del cel.

R. Siga beneït el nom del Senyor, ara i per tots els segles.

¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu?

Té molt amunt el seu tron,
i des d'allí s'inclina
per a veure el cel i la terra.

R. Siga beneït el nom del Senyor, ara i per tots els segles.

Alça de la pols el desvalgut,
trau el pobre de la cendra,
per a assentar-lo entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.

R. Siga beneït el nom del Senyor, ara i per tots els segles.

3

295.

Sl 138 (137), 1-2a. 2bc-3. 4-5 (R.: 2bc)

Vos done gràcies amb tot el cor, Senyor,
vos vull cantar en presència dels àngels.
Em prosterne davant del santuari.

R. Enaltisc el vostre nom, per la vostra misericòrdia i fidelitat.

Enaltisc el vostre nom,
per la vostra misericòrdia i fidelitat.
Sempre que vos invocava, m'heu escoltat,
heu enfortit la meua ànima.

R. Enaltisc el vostre nom, per la vostra misericòrdia i fidelitat.

En sentir el que vós heu promés, Senyor,
tots els reis de la terra vos lloaran,
celebraran el vostre obrar dient:
«¡que gran és la glòria del Senyor!»

R. Enaltisc el vostre nom, per la vostra misericòrdia i fidelitat.

4

296.

Sl 145 (144), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 1b)

Vos beneiré dia rere dia,
 lloaré per sempre el vostre nom.
 El Senyor és gran. No vos canseu de lloar-lo,
 que la seua grandesa no té límits.

R. Beneiré el vostre nom per sempre.

Una generació anuncia a l'altra allò que vós heu fet,
 li fa la lloança de les vostres promeses.
 Ens fa saber la glòria del Senyor,
 i jo celebre els seus prodigis.

R. Beneiré el vostre nom per sempre.

Els ens parlen de gestes temibles,
 i jo conte les grandeses del Senyor;
 recorden que és immensa la seua bondat
 i aclamen els seus favors.

R. Beneiré el vostre nom per sempre.

El Senyor és compassiu i benigne,
 lent per al castic, generós en l'amor.
 El Senyor és bo per a tots,
 estima entranyablement tot allò que ell ha creat.

R. Beneiré el vostre nom per sempre.

Que vos enaltisquen les vostres criatures,
 que vos beneïsquen els fidels;
 que proclamen la glòria del vostre regne
 i parlen de la vostra potència.

R. Beneiré el vostre nom per sempre.

Al·leluia i versos abans de l'Evangelí

1

297.

Sl 66 (65), 16

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me;
 vos contaré allò que ha fet per mi.

2

298.

Sl 138 (137), 1a

Vos done gràcies amb tot el cor, Senyor.

3

299.

Mt 11, 28

Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afligits,
i jo vos faré reposar.

4

300.

Lc 1, 49

El Totpoderós ha fet en mi coses grans.
El seu nom és sant.

5

301.

Jo 15, 11

Vos he dit tot això, diu el Senyor, perquè la meua joia
siga també la vostra, i la vostra joia siga completa.

6

302.

Ef 1, 3

Beneït siga el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist amb tota classe de benediccions espirituals.

7

303.

1Te 5, 18

Doneu gràcies en tota ocasió.
Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist.

8

304.

¡Oh Déu!, vos lloem.

Senyor, vos glorifiquem.

Per tota la terra la Santa Església vos proclama.

Evangelis

1

305.

Qui demana, rep

Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

7, 7-11

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— «Demaneu, i vos donaran;
 busqueu, i trobareu;
 toqueu, i vos obrirà.
 Perquè el qui demana, rep;
 el qui busca, troba;
 i a qui toca, li obrin.

¿Quin pare d'entre vosaltres, si el seu fill li demana peix, en comptes de peix li donarà una serp? I si li demana un ou, ¿li donarà un alacrà? Així, per tant, si vosaltres, que sou roïns, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui li'l demanen.»

2

306.

Jo soc benèvol i humil de cor

Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu

11, 25-30

En aquell temps, Jesús digué:

— «Vos enaltisc, Pare,
 Senyor del cel i de la terra,
 perquè heu revelat als senzills
 tot això que heu amagat als savis i als entesos.
 Sí, Pare, així vos ha plagut a vós.
 El Pare ho ha posat tot en les meues mans;
 ningú coneix el Fill llevat del Pare,

i ningú coneix el Pare,
sinó el Fill
i aquell a qui el Fill li ho vol revelar.

Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afligits;
jo vos faré reposar.
Accepteu el meu jou,
apreneu de mi, que soc benèvol i humil de cor,
i trobareu repòs,
perquè el meu jou és suau
i la meua càrrega, lleugera.»

3

307. **Ves a ta casa, amb els teus,
i anuncia'ls tot el que el Senyor t'ha fet**

Lectura de l'Evangelí segons sant Marc 5, 18-20

En aquell temps, quan Jesús pujava a la barca, el qui havia estat endimoniat li demanava que el deixara anar amb ell. Però Jesús no li ho va permetre, i li digué:

— «Ves a ta casa, amb els teus, i anuncia'ls tot el que el Senyor t'ha fet i com s'ha compadit de tu.»

Aquell home se n'anà i pregonava per la Decàpolis tot el que Jesús li havia fet, i tot el món en quedava sorprès.

4

308. **La meua ànima magnifica el Senyor**

Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc 1, 39-55

Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, a un poble de Judà, entrà en casa de Zacaries i saludà Isabel.

Quan Isabel va sentir la salutació de Maria, l'infant botà dins de les seues entranyes, Isabel quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors va exclamar amb totes les seues forces:

— «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teues entranyes. ¿Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor vinga a visitar-me? Mira: en sentir la teua salutació, l'infant de goig dins de les meues entranyes. ¡Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha anunciat, es complirà.»

Maria digué:

— «La meua ànima magnifica el Senyor, i el meu esperit s'alegra en Déu, el meu salvador, perquè ha mirat la humilitat de la seua serventa. Per això des d'ara totes les generacions em diran benaventurada, perquè el Totpoderós ha fet en mi coses grans. El seu nom és sant, i la seua misericòrdia arriba a tots els qui creuen en ell, de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents: dispersa els hòmens de cor altiu, destrona els poderosos i exalta els humils; ompli de béns els pobres, i deixa els rics sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent, i s'ha recordat de la misericòrdia que havia promés als nostres pares, a Abraham i a la seua descendència per sempre.»

5

309. **Alegreu-vos perquè els vostres noms estan inscrits en el cel**

Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

10, 17-24

En aquells dies, els setanta-dos tornaren plens d'alegria i deien:

— «Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten pel poder del vostre nom.»

Jesús els digué:

— «Jo veia Satanàs que queia del cel com un llamp. Vos he donat poder de xafar serps i alacrans i de véncer tota la potència de l'enemic, i res podrà fer-vos mal. Però no vos alegreu que els esperits se vos sotmeten; alegreu-vos més aïna perquè els vostres noms estan inscrits en el cel.»

En aquell mateix moment, Jesús, ple del goig de l'Esperit Sant, digué:

— «Vos enaltisc, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així vos ha plagut de fer-ho.

El meu Pare ho ha posat tot en les meues mans. Ningú coneix qui és el Fill, llevat del Pare, i ningú coneix qui és el Pare, llevat del Fill i d'aquells als qui el Fill ho vol revelar.»

Després es va girar cap als deixebles i, a part, els digué:

— «¡Feliços els ulls que veuen el que vosaltres veieu! Vos assegure que molts profetes i reis van voler veure el que vosaltres veieu, però no ho van veure, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho van sentir.»

6

310.

*Es prosternà als peus de Jesús
amb el front fins a terra i li donava gràcies*

Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

17, 11-19

Un dia Jesús, caminant cap a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. A l'entrada d'un poble li van eixir a l'encontre deu leprosos, que es van quedar a una certa distància i van alçar la veu per dir-li:

— «¡ Jesús, mestre, tingueu pietat de nosaltres!»

En veure'ls, Jesús els digué:

— «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentres hi anaven, quedaren nets. Un d'ells, quan s'adonà que havia sigut curat, tornà arrere glorificant Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Aquell home era un samarità. Jesús digué:

— «¿ No eren deu els qui han quedat nets? ¿On estan els altres nou? ¿ No n'hi ha hagut cap que tornara per a donar glòria a Déu fora d'este estranger?»

I li digué:

— «Alça't i ves-te'n. La teua fe t'ha salvat.»

7

311. **Açò vos mane:
que vos estimeu els uns als altres**

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 15, 9-17

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

- « Tal com el Pare m'estima, també jo vos estime a vosaltres. Manteniu-vos en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, vos mantindreu en el meu amor, tal com jo guardo els manaments del meu Pare i em mantinc en el seu amor. Vos he dit tot això perquè la meua joia siga també la vostra, i la vostra joia siga completa. Este és el meu manament: que vos estimeu els uns als altres com jo vos he amat. Ningú té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo vos mane. Ja no vos dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres vos he dit amics, perquè vos he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu elegit, soc jo qui vos he elegit i vos he confiat la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I tot allò que demanareu al Pare en nom meu, ell vos ho concedirà. Açò vos mane: que vos estimeu els uns als altres.»

8

312. **La vostra alegria, ningú vos la llevarà**

Lectura de l'Evangelí segons sant Joan 16, 20-22

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

- «En veritat, en veritat vos dic que plorareu i vos doldreu, mentres que el món s'alegrarà. Vosaltres estareu tristos, però la vostra tristot es convertirà en alegria. La dona, quan ha d'infantar, està afligida, perquè ha arribat la seua hora; però, quan la criatura ha nascut, ja no es recorda més del sofriment, contenta com està perquè en el món ha nascut un nou ésser. També ara vosaltres esteu tristos, però el vostre cor s'alegrarà perquè vos tornaré a veure. I la vostra alegria, ningú vos la llevarà.»

ÍNDIX

Introducció general (<i>Prænotanda</i>).....	7
Capítol I Orde de la celebració del matrimoni dins de la missa	15
Capítol II Orde de la celebració del matrimoni sense missa	27
Capítol III Orde de la celebració del matrimoni davant d'un assistent laic .	37
Capítol IV Orde de la celebració del matrimoni entre una part catòlica i una part catecúmena o no cristiana	47
Capítol V Texts diversos aplicables en el ritual del matrimoni o en la missa «pels esposos»	55
Apèndixs	
I Models per a la pregària dels fidels	95
II Ritual per a la benedicció dels promesos	98
III Ritual per a la benedicció dels esposos dins de la missa en ocasió de l'aniversari del seu matrimoni	105
IV Lectures alternatives per a la litúrgia de la paraula en el ritual per a la benedicció dels esposos dins de la missa en ocasió de l'aniversari del seu matrimoni	110